

VSEBINA

UVOD	- Franci Jereb	3
UTRINKI MINULEGA ČASA IN NAČRTI	- Niko Jereb	3
PREDLOGI NA ZALOGI	- N. Jereb	8
KRONIKA NA PREHODU 2008 / 2009	- Niko Jereb, F. Jereb	9
OSEBNA ZNAMKA PRENOVLJENE MESTNE REALKE	- Janez Kavčič	15
PETSTOLETNICA ODKRITJA BOGATE RUDNE ŽILE V IDRIDI	- Niko Jereb	18
FESTIVAL IDRISKE ČIPKE 2008	- Sanja Rejc	24
300-LETNICA ROJSTVA JOŽEFA MRAKA	- Janez Kavčič	26
OSEBNE ZNAMKE	- Vojko Rejc	29
OSEBNO »PREKOMORJE«	- Franci Jereb	33
FILATELISTIČNA KARIKATURA	- Silvester Bajc	35
VERŽEJ 2008	- Franci Jereb	37
FILATELISTIČNA OBELEŽJA FD IDRIDA	- Ljubo Ukmar	40
BORIS ANDREJ RUPNIK	- Franci Jereb	43
ZAPISANO OSTANE	- Niko Jereb	48
V spomin - LUDVIK MIKLAVČIČ	- Franci Jereb	49
ZAHVALA ZA POMOČ	- N. Jereb, F. Jereb	50

60 let FD Idrija, 1949 - 2009

FILATELIST je glasilo Filatelističnega društva Idrija, p. p. 45, 5280 Idrija.
Izhaja vsaj enkrat letno v nakladi 100 izvodov. Odgovorni urednik: Franci Jereb.
Tehnični urednik: Ljubo Ukmar. Lektor: Janez Kavčič. Številko uredili: Franci Jereb, Niko Jereb, Janez Kavčič, Ljubo Ukmar. Tisk: Franci Jereb, Ljubo Ukmar.

UVOD

Franci Jereb

Jereba nazdravita društvu ob zamenjavi vodenja.
Franci levo, Niko desno.

foto: Ljubko Ukmar

Gospod Nikolaj Jereb mi je jeseni 2008 predal štafeto predsedovanja najboljšemu filatelističnemu društvu v Sloveniji, kakor na začetku obstoja (glej slike na platinicah) tako tudi zadnja leta. Čestitam mu, da ga je bil sposoben in voljan ohranjal tako delovnega in zagnanega, vrednega odličnosti. Upam, da bom z njegovo pomočjo in izkušnjami zmožel nadaljevati podobno delovanje. Predajam mu besedo v dvodelnem uvodniku in še v kroniki prve polovice lanske dejavnosti:

UTRINKI MINULEGA ČASA IN NAČRTI

Niko Jereb

To pot začenjam uvodni članek povsem drugače. Čas, ta zmuzljiva količina, človeško merljiv le znotraj mejnikov zavedanja in delovanja, kot tudi v primeru mojega predsedovanja Filatelističnemu društvu Idrija, se je iztekel. Že pred dvema letoma sem se odločil, da bom takoj, ko bo le mogoče, predal predsedniško funkcijo drugemu. Skoraj štiriindvajset let sem bil na čelu društva, še prej, ko mu je predsedoval Mirko Kobal, sem bil podpredsednik.

Filateliija ni na široko znana in popularna, kot denimo šport. O njej se ne piše in ne govori veliko. Večinoma le znotraj društev, ki povezujejo ljubitelje zbiranja poštinih vrednotnic. Če društva ostajajo le pri tem in znotraj svojih krogov, že skoraj diši po zapečkarstvu. Poštne vrednotnice pa potujejo po vsem svetu in so zgovorne ambasadorke svoje dežele. In prav ta izziv je naše društvo

leta 1989, ob praznovanju 40-letnice delovanja, sprejelo kot glavno vodilo svojih bodočih aktivnosti. Torej, na znamkah, poštinih dopisnicah in poštinih žigih predstaviti zgodovino idrijskega rudnika, mesta in širše okolice ter utrip sedanjega življenja. Vse to smo v preteklih dvajsetih letih v polni meri uspeli uresničiti. Najiminenitnejše zaklade naše naravne, tehniške in kulturne dediščine smo oživili na znamkah in dopisnicah ter jih s pomočjo Pošte Slovenije poslali po vsem svetu. Domačinom in gostom pa smo s slovesnimi promocijami teh izdaj ter s filatelističnimi razstavami nekajkrat na leto pripravili podoživljanje izbranih dogodkov 500-letne zgodovine rudnika in mesta.

Ob izhajanju teh naših znamk pri Pošti Slovenije smo začutili, da je naša odločitev o rednem obeleževanju naše dediščine na poštinih vrednotnicah prava in da daje kraju večjo in polnejšo razpoznavnost, širši javnosti, tudi mednarodni, pa sporoča, da je bila Idrija že zdavnaj na zemljevidu Evrope! Tako začrtana pot zahteva veliko dobre volje in energije ter finančnih sredstev. Pri slednjem smo bili vedno na tankem ledu. Vendar glede na vsebino in uspešnost naših

S promocije znamk 500 let rudnika in mesta leta 1990. Marko Cigale, Ivica Kavčič, Niko Jereb in mag. Dimitrije Čudov, oblikovalec prvih naših znamk, ki je v spomin prejel originalno idrijsko karbidovko.

znamk mag. Dimitrije Čudov je prav iz Beograda prispel v Idrijo na ogled zgodovinskih virov in rudnika. Želel je namreč čimbolj verodostojno predstaviti ta žlahtni jubilej na znamkah. Še vedno imam pred očmi, kako sva lazila po rovih na IV. obzorju ob spremstvu nadzornika Marjana Gostiše. Na »oolitih« (tako so

projektov, ki so v vseh ozirih presegali ljubiteljsko dejavnost (zgolj zbiranje znamk) in občinske meje, smo vedno našli dobrotnike, ki so neposredne materialne stroške pokrili. V prvi vrsti je bila to Občina Idrija z vsemi župani, od Ivica Kavčič, ko je društvo začelo z odmevnimi projekti, do sedanjega Bojana Severja in seveda Občina Cerčno z županom Jurijem Kavčičem.

Spominjam se, kako smo v nekdanji Jugoslaviji z nekim strahospoštovanjem pripravljali in na JPTT v Beograd vložili predlog za izdajo priložnostnih poštinih znamk ob 500-letnici Rudnika in mesta. Oblikovalec

knapi poimenovali predel na IV. obzorju z orudnim apnencem, ki vsebuje ostanke trdnih ogrodijskih morskih organizmov okroglaste oblike) so prav takrat odkopali nekaj bogate rude s kapljicami živega srebra. Mag. Čudov je z zanimanjem ogledoval delo rudarjev, hkrati pa oprezal v črno temo. Šele ko sva bila spet zunaj, mi je zaupal, da ga v življenju še nikoli ni bilo tako strah. To je bila njegova prva podzemna izkušnja. Tudi moja prva priprava svečanosti ob izdaji omenjenih znamk in seveda slavnostni govor, sta mi še vedno živo v spominu. Leta 1990 se je namreč vse spreminjalo, predvsem pa družbeno in politično. Ko sem pred polno Kinodvorano, kjer je bila promocija, uradno pozdravil direktorja JPTT Slovenije, sem dejal...«pozdravljam gospoda Mitiča...» in nadaljeval »prav tako pozdravljam tovariša Kosema...«. Iz zadrege sem se izvlekel z besedami: «Tudi tituliranje je zajela tranzicija, ki pa še ni končana. Zato je še vedno oboje dovoljeno!» Pa še nekaj zanimivega. Pred Kinodvorano smo imeli filatelistično stojnico, zbito iz tramov v obliki jamskega podporja. Pred slabim mesecem je služila podobnim zadevam ob 7. jugoslovanskem simpoziju o rudarjenju pod zemljo. Na stojnici je tisti dan nek Idriječan kupoval pravkar izdano serijo »idrijskih« znamk. Ko jih je ogledoval, je ob znamki za 0,50 din zadovoljno kimal. Ob drugi za 6,50 din, kjer je bil napis Jugoslavija v cirilici, se je pa hudo

razkuril, češ saj smo v Sloveniji. Ni je hotel kupiti. Vzel je samo tisto z napisom v latinici. Res je bil čas sprememb. Tudi častni gost iz Beograda, mag. Dimitrije Čudov, avtor motivov na obeh znamkah, ni imel govora, čeprav ga je imel napisanega. Pokazal mi ga je s pripombo, da ne ve, kako bi publika to sprejela, ker je iz Beograda, čeprav je po narodnosti Makedonec. Zato je samo prijazno pozdravil vse Idričane in goste.

Posebej odmevne so bile promocijske slovesnosti, ki so pravzaprav bili dogodki na državnem nivoju. Z našo stalno (k sreči!) povezovalko programa na svečanih pomočjih, Metko Rupnik, sva vedno morala do minute natančno razdelati program govorov in kulturni program ter ga poslati na sedež Pošte Slovenije. Med zelo uspešnimi je bila svečana

Ob odkritju spominske plošče znamenitima naravoslovcema Carlu Linneju in J.A. Scopoliju leta 2001. Švedski veleposlanik J.C. Ahlander sprejema spominski album iz rok predsednika Nika Jereba, poleg sta dr. Darinka Soban in župan Cveto Koder.

prireditve ob izidu poštne znamke z motivom kristala cinabarita in kapljicami živega srebra. Štela je tudi v sestav praznovanja petdesetletnice našega društva. V slavnostnem nagovoru je generalni direktor Pošte Slovenije, mag. Alfonz Podgorelec naše društvo pohvalil in čestital za jubilej. Gimnazijski ženski pevski zbor pod vodstvom Tonje Lapanja-Brenčič pa je tako temperamentno in hkrati miloglasno prepeval, da sem pevke v zadovoljstvo celotne publike v dvorani kar javno povabil, naj postanejo članice našega filatelističnega društva. Generalni direktor Pošte Slovenije je bil poslej pri vseh izdajah »naših« znamk slavnostni promotor, s čimer se lahko med slovenskimi filatelističnimi društvi pohvali samo naše! Pri gradnji nove pošte v Idriji je z veseljem podprl naš predlog, da se v prostoru vgradi sklepni kamen portala prve pošte v Idriji. Kamen so ob podiranjju omenjene stare hiše rešili in shranili idrijski filatelisti. In prišel je še kako prav. Sedaj krasi glavni prostor za stranke. Ko je kazalo, da bodo naša prizadevanja za izdajo poštne znamke ob 100-letnici prve slovenske realke padla v vodo, Komisija za znamke je namreč svoje nasprotovanje utemeljevala, da je v letu 2001 že tako preveč dodatnih znamk in da ima prednost znamka v spomin na srečanje Bush-Putin v Sloveniji, mi je generalni direktor mag. Podgorelec na srečanju v Kopru osebno zagotovil, da znamka bo. In je tudi bila! Na naših promocijah so bili često prisotni tudi ministri, veleposlaniki, poslanci državnega zbora in drugi ugledni gosti. To veliko pove o uspešnosti in ugledu našega društva.

Pa ne le državne izdaje poštne znamk, tudi društvena obeležja najrazličnejših pomembnih dogodkov, kar 77 jih je že, so bila vedno pospremljena s slovesnimi predstavami in vedno dobro obiskana. Med drugim smo obudili spomin na našega prvega pisca znanstvene fantastike, Idriječana Damirja Feigla, ki ga poimenujejo slovenski Jules Verne. To je bilo za mnoge pravo odkritje in literarno doživetje, ki ga je pričaral Robert Jereb. Sicer pa je imel skoraj pri vseh ostalih prireditvah glavno zgodovinsko besedo Janez Kavčič. Ob odkritju spominske plošče znamenitima naravoslovcema in dopisovalcema J. A. Scopoliju in Carlu Linnéju smo pripravili spominsko izdajo in slovesnost. Častni gost je bil švedski veleposlanik John-Christer Ahlander. S takratnim županom Cvetom Kodrom sva tuhtala, kako pravilno izgovoriti njegov priimek, saj smo imeli z njim uradno srečanje. Iz zadrege je nama pomagala dr. Darinka Soban, verjetno najboljša poznavalka korespondence obeh znanstvenikov in velika prijateljica Idrije. Švedski veleposlanik si je ogledal tudi razstavo našega člana Franca Vidmarja o Carlu Linnéju, ki je bila na gradu Gewerkenegg, kjer je bil tudi sprejem za častne goste. Ob vseh takih dogodkih smo vedno imeli priložnostne filatelistične razstave, čeprav je le te pripravljaval in razstavljaval le ozek krog članov, pravzaprav vedno eni in isti.

Organizacijsko še najbolj naporno je bilo leto 2007, ko smo pripravili kar tri državne slovesnosti: predstavitev priložnostne poštne znamke v spomin na svetovnega šahovskega vele mojstra Vasje Pirca, nadalje znamke z motivom

minerala aragonita iz Ravenske jame pri Cerknem ter znamenite neandertalske piščali iz arheološkega najdišča Divje babe pod Šebreljami. Ob predstavitvi znamke z motivom aragonita je bila poleg tematske filatelistične razstave tudi razstava mineralov, kar je prvi tak primer. Oboje sva pripravila z Vojkom Rejcem, seveda ob fizični pomoči zvestih društvenih sodelavcev. Ob vseh promocijah, ki smo jih imeli v Cerknem, nam je izdatno pomagala občina Cerkno z županom Jurijem Kavčičem na čelu. Posebno poglavje našega dela, s katerim sem imel veliko veselja, je tudi izdajanje letnega glasila Filatelist. Od skromnih začetkov leta 1988 na osmih straneh je v zadnjih desetih letih zrasel v letni almanah s štiridesetimi do petdesetimi stranmi. Le krog avtorjev člankov se nikakor noče razširiti.

Vidim, da me je malce neurejeni sprehod po društveni zgodovini mojega časa nekam preveč na široko zanesel. Ker se bo letos 2009 zgodila 60-letnica našega društva, nič ne škodi kakšen spomin več, čeprav se mi podijo skozi misli iz povsem drugega razloga. Veliko je še tega. Nekateri dogodki, čeprav jih tu ne omenjam, bodo za vedno ostali v mojem spominjanju. Imeli smo kar nekaj nepozabnih prireditev, ki so se vedno podaljšale v dolge prijateljske večere. In če pustim ob strani vse delo in uspehe, mi je še najbolj pri srcu misel »Družimo se pozimi in poleti«, ki sem jo zapisal pod fotografijama v Filatelistu št. 19. Vesel sem, da to žlahtno tradicijo rednega tedenskega srečevanja negujemo že šestdeset let, kar je tudi edinstven primer med slovenskimi filatelističnimi društvi. Zgodila so se tudi »terenska« prijateljska srečanja, kot je bil ogled idrijskega rudnika, posebej pa še poštarsko filatelistični piknik na Pšenku 2007, imenovan PoštaFil!

Društvo predajam v dobri kondiciji, tako finančni kot ustvarjalni. Doseglo je odlično raven in prejelo vrsto nagrad in pohval. Če se omejim le na zadnjih dvajset let, štejejo med najbolj odmevne: najvišje priznanje Občine Idrija leta 1990 ter ob dvoletnem ocenjevanju, ki ga je FZS ponovno uvedla leta 2003, dvakrat zapored doseženo prvo mesto in enkrat drugo med filatelističnimi društvi v Sloveniji.

foto: Ljubo Ukmar

V nedeljo dopoldne pred staro osnovno šolo. Od leve: Lado Štravs, Andrej Krapež, Vojko Rejc, Niko Jereb, Jože Rupnik, Lucijan Franzini in Leopold Kogoj.

PREDLOGI NA ZALOGI

Niko Jereb

Ni odveč, če ponovno osvežimo spomin, kaj smo že predlagali Komisiji za poštne vrednotnice pri Pošti Slovenije, a še vedno čaka, da bo morebiti zagledalo luč sveta. Leta 1993 je bila začrtana dolgoročna serija z motivi fosilov in mineralov Slovenije. Tu imamo dva predloga že realizirana: kristal cinabarita s kapljicami živega srebra ter aragonit. Nekako s cinabaritom hkrati je bil podan tudi predlog, da se upodobi mineral epsomit, tako imenovana »prekmandlcova brada« iz idrijskega rudnika. Edinstven mineral, ki ga, s tako razkošno dolgimi bradastimi kristali, ni najti nikjer drugje v Sloveniji. Tudi predlog za upodobitev imenitnega fosila kačjerepa, najdenega na ovinku iz Ledin proti Mrzlemu vrhu, čaka, da se predstavi svetu.

Kulinarično potovanje Z žlizo po Sloveniji se je pričelo leta 2004 z bujto repo, bogračem in gibanico. Počasi se motivi značilnih slovenskih jedi na pošt-nih znamkah iz vzhodne Slovenije približujejo. Upajmo, da bo že takoj ob uvedbi te nove dolgoročne serije poslan predlog za idrijske žlikrofe z bakalco in želševko, prišel na filatelistično poštno mizo. Saj nas »lakota« že pošteno daje.

Živo srebro je v zgodovini povezovalo kraje in rudnike Idrijo, Almaden v Španiji, San Luis Potosi v Mehiki in Huancavelico v Peruju. Kraljevina Španija je pred tremi leti dala pobudo, da bi rudnik Almaden vpisali na seznam svetovne dediščine. To je sprožilo sodelovanje vseh naštetih krajev. Na ravni držav je bil dogovorjen projekt o pristopu k skupni kandidaturi Slovenije, Španije, Mehike in Peruja za razglasitev dediščine živega srebra na Seznam svetovne dediščine pri mednarodni organizaciji UNESCO. Peru je sicer začasno odložil sodelovanje v projektu.

Medcelinski projekt Kraljeva pot živega srebra (Camino real de mercurio), ki zajema dediščino rudnikov živega srebra v Idriji in Almadenu ter srebra in zlata v San Luis Potosiju, je zaključen. Obsežno gradivo je predloženo na UNESCO. V prvi polovici letošnjega leta pričakujemo odločitev o vpisu omenjene dediščine na Svetovni seznam.

Komisiji za poštne vrednotnice je bil poslan predlog, da bi vse tri države, Slovenija, Španija in Mehika, ta dogodek počastile z izdajo priložnostne poštne znamke s skupnim motivom, morda celo povezane v traku treh znamk – joint issue! To bi bil prvi tak primer Pošte Slovenije. V predlogu pa datuma izida znamk ni bilo moč predvideti, saj je odvisen od marsičesa. Najprej se mora zgoditi vpis na Seznam UNESCO, potem se bo že odvijalo.

Pisatelj bestsellerjev Paulo Coelho v Alkimistu zatrjuje, da če si nekaj močno želiš, se to tudi uresniči. Seveda si močno želimo, da bi bili vsi naši predlogi uresničeni. Upajmo, da ima Paulo Coelho prav! Alkimisti so bili z živim srebrom vedno povezani. Da pa smo tudi mi z njim, je več kot na dlani!

KRONIKA NA PREHODU 2008 / 2009

Niko Jereb, Franci Jereb

Ostane mi le še kratek sprehod med dogodki, ki so filatelistično zaznamovali leto 2008. Prva polovica leta je bila dokaj razgibana. Dne 5. aprila 2008 je bila redna skupščina Filatelistične zveze Slovenije v veliki dvorani Pošte Ljubljana. FD Idrija sta zastopala delegata Silvester Bajc in Niko Jereb. Na skupščini je bilo izvoljeno novo vodstvo zveze. V IO FZS je bil ponovno izvoljen naš član Silvester Bajc. Na skupščini so končno le podelili priznanja in nagrade zaslužnim filatelistom in najboljšim društvom. Tako je naše društvo prejelo diplomi za prvo mesto v prvem tekmovalnem obdobju, v drugem pa je doseglo drugo najboljšo mesto v državi. Za sploh prvi krog tekmovanja, kjer smo tudi bili najboljši, pa so odločili, da je bil le »poskusni!« Društveno delo je potekalo v okviru sprejetih smernic. Prva pomembnejša akcija se je zgodila ob svečani otvoritvi prenovljenega poslopja Idrijske realke. Gimnazija Jurija Vege je izdala osebno poštno znamko, ki jo je oblikoval Kajtna. Peripetije, ki so se dogajale okrog te osebne znamke, zaslužijo posebno zgodbo, ki bo morda zagledala luč sveta ob drugi priliki. Izdali smo priložnostni poštni ovitek in priložnostni poštni žig, ki je bil dne 18. aprila 2008 v uporabi na pošti 5280 Idrija. V avli realke je bila postavljena filatelistična razstava. V štirih vitrinah je naš član Franc Vidmar predstavil osnutke za osebno poštno znamko, stare razglednice realke in filatelistične izdaje ob njeni 90-ti in 100-letnici ter serije znamk Slovenija Evropa v malem z ovitki in žigi.

Redni letni občni zbor FD Idrija se je bil zamaknil tja na 15. junij 2008. Zakasnitev je povzročila priprava našega glasila Filatelist št. 21, ki ima 44 strani! Pravzaprav smo mudili avtorji s prispevki. A kljub vsemu, nič ni bilo zamujenega! Poročilo o delu društva, ki so ga pripravili poverjeniki za svoja področja za leto 2007 ter program za leto 2008 (del je bil že realiziran), sta bila soglasno sprejeta, prav tako tudi zaključni račun. Ob zaključku je predsednik Niko Jereb napovedal, da zadnjič vodi zbor in da bo jeseni izredni občni zbor, na katerem se bo volilo novo vodstvo. Napovedal je tudi, da ne namerava več kandidirati za predsednika društva.

Upravni odbor je največ pozornosti namenil pripravam na obeležitev 500-letnice odkritja bogate rudne žile na dan 22. junija, na god sv. Ahacija. Ker o tem pripoveduje poseben članek, velja omeniti le, da je naše društvo, poleg samostojne slovesnosti, sodelovalo pri vseh proslavah tega praznika. Hkrati s praznikom Občine Idrija se žal začena tudi Festival idrijske čipke. Žal zato, ker knapovski praznik nekako zgublja prioriteto, ki mu brezpogojno pripada. To sta na promociji razglednične dopisnice v Šelštvu in na otvoritvi filatelistične razstave v Magazinu Janez Kavčič in Niko Jereb odločno povedala. Da je to malone za vse Idrijčane nesporna prioriteta, je potrdil buren aplavz prisotnih,

ki je pospremil njuni trditvi.

Že tradicionalna izdaja dotiskane poštne dopisnice s priložnostnim pošt-nim žigom je pospremila otvoritev Festivala idrijske čipke. Oblikovala ju je Sanja Rejc, kot že nekajkrat doslej. Filatelistična stojnica na standardnem mestu s standardno zasedbo, je uspešno delovala oba glavna festivalska dneva, v soboto in nedeljo. Filatelistična razstava v Magazinu je bila ubrana na temo rudarstva in klekljanja. Materiale iz svojih zbirk sta pripravila Silvester Bajc in Niko Jereb. Dopolnjena je bila s čipkami, med drugim s kopijo »Jovankinega prta«. Zapis o filatelistični razstavi je izšel v skupnem katalogu razstav. O naših obeležjih in razstavi ob omenjenih priložnostih so večkrat poročali mediji. Reportažni zapis promocije dopisnice in filatelistične razsta-ve pa so obakrat priobčili tudi Poštni razgledi.

Po teh dogodkih je sledila poletna »siesta«, ki se je zavlekla tja v okto-ber. Napovedan izredni letni občni zbor se je zgodil 12. oktobra 2008. Glede na to, da so bila vsa poročila in zaključni račun potrjeni in sprejeti že na junij-skem rednem zboru, je za razrešitev Upravnega odbora in predsednika, glasova-la velika večina prisotnih. Soglasno so bili izvoljeni člani Disciplinske komisije, Nadzornega odbora in članov Upravnega odbora. Za predsednika pa je bil predlagan dolgoletni član društva Franci Jereb, ki je bil tudi izvoljen. Niko Jereb je povedal, da na lastno željo ni več želel kandidiral za najvišjo društveno funkcijo. Novemu predsedniku je simbolično izročil uradni društveni žig in mu čestital ter zaželel obilo uspeha. Postopek zamenjave je bil hiter, brez posebnega ceremoniala in poslovilnih govoranc, kot športna predaja šta-fete. Ob zaključku so prisotni nazdravili spominu minulih in sreči prihodnjih dni.

Torej, delo je na novo razdeljeno. Po skoraj 24-tih letih opravljanja fun-kcije predsednika in tajnika hkrati, prihajam na naš nedeljski »jour fixe« raz-bremenjen organizacijskih, finančnih ter ostalih društvenih problemov. Sedaj ima skrbi in glavno besedo novi predsednik dr. Franci Jereb! Pa veliko sreče in uspehov!.....

.....oktobra 2008 se je zgodil izredni volilni občni zbor društva, ki je namesto dolgoletnega predsednika Nikolaja Jereb določil za njegove funkcije kar dva mandelca: mene, Francija Jereba za predsednika in Ljuba Ukmarja za tajnika društva. Seveda bomo Nikota še naprej klicali predsednik, saj imamo v politiki za to dobre zglede. Zakaj je tega treba bilo. Le zato, ker je predsednik Niko že tri leta najavljal svojo »upokojitev«, letos pa je grožnja uresničil. Ali ima predsednik res toliko dela, da je lahko utrujen ? Ima !

Zato je tudi stil pisanja od tu spremenjen kljub enakemu priimku. Doslej sem, Franci Jereb, ob imenu imel oštevilčen le dodatni naziv »Cun 2«, kakor v

Idriji že od pamtiveka imenujemo Franceljne – številke pa so potrebne, da se ve kdo je kdo. Upam, da se mi zdaj ne bo treba odslej podpisovati še kot »Jereb 2«.

Kaj je torej pod novim starim vodstvom nadalje počela kotlinska znamkoljubna srenja:

Vsako nedeljo od 9h do 11h (jour fixe, po dosedanjem predsedniku) se je zvesto zbirala v stari osnovni šoli v Prelovčevi ulici, ki nosi letnico Cankarjevega rojstva nad vhodom. Po sili razmer smo morali učilnico v pritličju desno zamenjati z razredom v prvem nadstropju levo. Za priletne filateliste so stopnice kar napor, a malo telovadbe pred poglobitvijo v znamke tudi koristi. Po robo je treba še vedno v omare spodaj. Arhiv se je začel postopno seliti v ponujene prostore na Kosovelovi ulici pod Rižami. Seveda se srečanje neuradno nadaljuje v Mlinčku nasproti Mestne hiše, kjer varamo filatelijo z numizmatiko, brskajoč evrski drobiž v lovu za finskimi, ciprskimi, portugalskimi, malteškimi in drugimi redkimi primerki.

V Škofji Loki so pripravili slikarsko razstavo umetnice Maje Šubic in jo obeležili tudi z osebno pošto znamko in uradnim spominskim poštnim žigom na pošti Škofja Loka dne 21.10.2008, in tu so priskočili na pomoč člani FD Idrija in izpolnili obveznost priložnostne filatelistične razstave v prostorih njihove pošte. Svoje materiale sta na ogled postavila naš ljubljansko portugalski član, zaslužni filatelist FZS Janko Štampfl in domači strastni zbiralec Franci Vidmar. Upravni odbor FD Idrija v nepopolni, a sklepčni postavi pa se je skupaj z Jankom Štampflom in g. Beričičem, predsednikom škofjeloškega FD, udeležil odprtja razstave na gradu z zakusko in pečenimi kostanji vred. Verjetno vam je znano, da je g. Beričič tudi našega kotla list in tako so vezi sodelovanja pojasnjene. Z Nikotom sta bila celo sošolca.

Veliko se je slišalo in na internetu bralo o tekmovalnih mednarodnih razstavah našega člana Borisa Andreja Rupnika. Kakšnih priznanj je bil deležen, je omenjeno nekaj strani naprej..

Zadnjo novembrsko soboto smo se nameravali podati na tradicionalno »Veronafil romanje« k Julijinemu balkonu. Zelo zagnan sočlan (zaradi žene ga ne izdam) je izjavil: »Jaz pa tokrat ne grem: s 100 evri nimam kaj, 500 pa jih zapraviti ne smem.« Pa ni šel nihče, ker je prva zima ravno na predvečer nasula snega in nismo želeli preveč ogrožati ne avtomobilske pločevine ne svojega zdravja. Mogoče smo kaj prišparali.

Slava FD Idrija je decembra zavela do Mure, do Babičevega mlina. Pomagali smo Marianumu z logističnimi izkušnjami in s konkretnim filatelističnim in likovnim prispevkom pri filatelističnem obeležju razstave jaslic. V Prekiji smo se izkazali kot je treba.

Kaj smo delali. Na pobudo Društva ljubiteljev jaslic Slovenije smo določili motiv za osebno znamko: sliko kipa Svete družine gorenjskega kiparja Vinca Globokarja (v lasti gospoda Janka Svetine iz Dravelj), ki jo je likovno v znamko umestil naš dolgoletni sodelavec Nande Rupnik. Prav ta je tudi zasnoval

podobo priložnostnega žiga na podlagi risbe figurice pastirčka iz starih lastnih jaslic. Seveda je ob tem pripravil tudi opremo spominske ovojnice in likovnega kartončka. Na obojnici se je ponovil motiv z znamke, na kartončku pa motiv iz žiga. Razstavo znamk je pripravil naš zaslužni filatelist Janko Štamfl, ki je bil na srečo v tem času doma. Razširil in priredil je svojo starejšo zasnovo na temo jaslic in v Prlekiji osebno postavil 18 oken filatelističnih obeležij božičnega praznika v Sloveniji in Avstriji. V ozadju tega je dobre tri tedne potekalo bogato organizacijsko dopisovanje in telefonsko dogovarjanje med mano in ekonomom iz Veržeja. Vse je bilo pravočasno pripravljeno. Z Nikom Jerebom, zaslužnim ex predsednikom, sva pohitela k Muri dan pred odprtjem razstave primerno požigosat spominske ovojnice in preverit, če je vse kot je treba. V Slovenski Bistrici sva srečala vračajočega se Janka Štampfla, ki je postavil razstavo v predverje dvorane Marianuma. Zvečer, po napornem delu, sem Nikota kot zdravnik smel tolažiti zaradi bolečin v mišicah in žuljev, povzročenih s staromodnim poštnim žigom. Omogočil sem mu mini relaksacijo v Banovcih (kopenje s pivom, od znotraj). Naslednji dan sva z Nikom prisostvovala odmevni slovesnosti odprtja razstave, ki se je je z otroci vred udeležilo nad 200 ljudi, najvišji gost pa je bil vsekakor sloki murskosoboški škof Turnšek. Kljub delovnemu petkovemu dopoldnevu je kazalo, da imajo Prleki veliko volje in časa za take stvari. Razstava znamk je bila omenjena v javnih občilih pri večini, ne pa pri vseh objavah.

Stroške tiskanja obeležij v Veržeju je večinoma nosil Zavod Marianum, nekaj pa smo založili tudi organizatorji zasebno. Čez 3 tedne sem, 27.12., razstavo še enkrat obiskal z odbornikom Društva prijateljev jaslic. Ljudje so si z zanimanjem ogledovali vse, tudi filatelistični del. Prodanih je bilo vseh 400 spominskih ovojnic, vseh 1200 osebnih znamk. Prispevek FD Idrija je bil primerno predstavljen v katalogu razstave. Za res dobro sodelovanje sem hvaležen gospodu mag. Janezu Krncu, ekonomu in hkrati duši prireditve.

Profesor Janez Kavčič nadaljuje z vzgojo zbiralskega podmladka na pr'farski šoli. Upam, da se bo članstvo namnožilo, kljub dosedanjim padajočim grafom tega dogajanja. Kaj lahko predlagamo Janezu, da obljubi mladini, če se nam pridruži. Vsak 200 znamk? Brez mladih moči bo najbolje, da predlagamo ob zidavi novega doma upokojujencev filatelistično klubsko sobo kar v njem.

Silvester Bajc mesečno pošilja okrog Idrije napolnjeno torbo krožne menjave, in kaže, da se kar sprazni med našimi hribi. Zahvaljujem se mu za skrb, ki jih ima s preverjanjem našega preračunavanja in vsem ostalim.

Poslali smo praznične voščilnice, pa je spet v novem koledarju zasijal filatelistično delovni januar, zahtevajoč organizacijo promocije nove znamke Idriane, verjetno že 37., če upoštevamo področje upravne enote: mojster Jožef Mrak, Keops slovenski, je ob 300-letnici rojstva dočakal 30.01.2009 svojo znamko Pošte Slovenija za 0,92 € svoj ovitek in žig »prvega dne« na idrijski pošti 5280. Tako se še vedno rojevajo »otroci« prizadevanj dosedanjega predsednika v preteklih letih, ki je pošti podal številne predloge, ki bi jih bilo vredno

oblizati na znamkah. Upam, da bomo pridno nadaljevali tradicijo.

Kdo ve več o Jožefu Mraku, Keopsu slovenskemu, če ne Janez Kavčič. Zagnal se je profesor v spise: ne da bi jih dopolnil, ampak, da bi njih bogastvo strnil iz knjižne obsežnosti v le polurno tinkturo Mrakove slave ob promociji na gradu. Ostali odborniki pa smo začeli sodelovanje s pošto, muzejem, občino, sponzorji, vse za prireditev ob koncu meseca. Pa je v začetku januarja malo zaškripalo v teh pripravah, zaškripalo v mojem gležnju in goleni, ko sem na lepem pred hišo potrgal vezi v nogi in to dopolnil z lepo spiralno razpoko kosti. Okrašen z vijaki in mavcem sem, nepokreten, držal nogo pokonci, pa je vseeno šlo. Očitno so odborniki zmogli kot vedno doslej brez mene pripraviti vse potrebno za dostojno prireditev. Niko je vodil, lobiral na vse konce in skrbel za protokol, ki ga ne gre zanemarjati. Ljubo je tajnikoval in opravljal posle društvenega sla. Jaz sem le nekaj brskal po računalniku in ker sem imel ravno čas, pripravil še maksimum karte. Joj, kaj govorim: Vojko se je ob ženini podpori v mrazu prebijal tri ure čez snežene plazove, da je posnel originalno in svežo sliko Brusovih klavž, jaz pa sem se le grel na divanu, pripravljal slike za projekcijo in »fural Canonov printer«.

Niso nam uspeli vse zamisli, realizirali pa smo večino. 30.01.09 zvečer smo na dan izida znamke (Mrakov rojstni dan je 25.2.1709) lahko skoraj 100 obiskovalcem v dvorani Glasbene šole Idrija na gradu predstavili:

- pozdravni nagovor predstavnika občine in RŽS, podžupana Bojana Režuna
- pozdravni in zahvalni nagovor predsednika FD Idrija
- zgodovinsko predavanje našega člana Janeza Kavčiča o življenju in delu slavljenca
- nastop Idrijskega okteta
- predstavitev nove znamke. Predstavil jo je novi direktor poštne PE Nova Gorica Franc Gorup.
- izpostavljeno poštno okence pošte 5280 Idrija z uporabo rednega dnevnega žiga in žiga »prvega dne«
- prodajo maksimum karte št. 57 FD Idrija (prvič v lastni produkciji društva, žal z nekaj tehničnimi pomanjkljivostmi)
- videoprojekcijo »Hommage Jožefu Mraku«
- izjemnim povezovanjem večno mlade napovedovalke Metke Rupnik
- pogostitvijo po uradnem delu proslave.

Človek ne bi verjel, da morajo 4 ljudje (Niko, Vojko, Ljubo, Franci) vložiti v to en mesec dogovarjanj, preverjanja tehničnih in organizacijskih podrobnosti, podpisati 5 pogodb, številne prošnje in vabila, Ko se dobro konča, ugotoviš, da je bilo vredno truda, da smo se ponovno dostojno spomnili sina naše kotline, ki je bil rojen, šolan in pokopan v Idriji, s svojim delom pa je častno obogatil predvsem domače kraje, njegove sposobnosti pa so znali izrabiti širom takratnega cesarstva presvetle cesarice Marije Terezije.

Naš član, poslanec v državnem zboru Samo Bevk, nas je s prisotnostjo

razveselil, sicer pa nisem opazil nad polovice članov. No ja, menda smo slabo obveščali. Obljubim poboljšanje. Povem vam, da je zato ostalo drugim več potice, vina in slavne zgodovine. Drugič je to lahko vaše, če pridete.

Odbor se je po siceršnjih nedeljskih klepetih ponovno bolj izčrpno sestel marca na svoji novi lokaciji v Zaspani grapi, kjer se v kaki omari stakne bolj ali manj močan sok za lažjo debato in sejanje (saj veste, sveže sadje se pokvari, fermentiran ali destilirani mošt pa je trajnejši – zakaj bi tvegali plesen), pa tudi kaj za podlogo v želodcu. Malo smo obžalovali izbrisljiv tisk na hrbtni strani Mrakove maksimum karte, sicer pa smo bili zadovoljni z »Mrakovimi« dogodki. Svetujemo vam, da razglednico s Klavžami daste v celofansko vrečko, ne kihate vanjo, pa bo zdržala tudi za pravnuko.

Zamislili smo si okvirni program za 2009 in si zadali operativne pripravljalne dolžnosti in preverjanja, kako tudi letošnji občinski praznik in festival domače čipke kar najbolje predstaviti skozi filatelistične možnosti. Jeseni pride naša šestdesetletnica, zbornik itd. Ste se, dragi sočlani, že lotili pisati svoj filatelistični življenjepis, da se predstavimo naslednjim rodovom. Če boste kratki in zabavni, bo za Filatelista, daljše in resnejše zapise objavimo v zborniku. Pa tudi slike svojih obličij, odličij, diplom in bogastev iz zbirk pripravite, da poživijo bilten ali knjigo.

Prišla je s pomladjo ljubljanska Collecta. Seveda je poln zelen »društveni« kombi pristal pred vhodom razstavišča. Tudi skozi porton je zapeljal, pa nismo bili dosti VIP, da bi smeli parkirati znotraj. Dopovedovanje, da smo ta glavni v ta nar-ta-boljšem FD v Sloveniji, ni bilo zadosti. Še zdaj ne razumem tega, kdo je sploh smel tam parkirati. Potolažil nas je natakari pri jutranji kavici v bifeju, ki nam je iz kase stresel ves drobiž v zbirateljski pregled: ja, tudi postrežba je v duhu sejma. Nato pa smo neumorno iskali zobate, oglate in okrogle lepote po razstavnih mizah. Da smo bolj filatelisti, smo se dokončno odločili ob ponujanju avstrijskega zlatnika za 100.000 €, ker niso sprejeli naše cenovne ponudbe. Pustimo zlatnik, ki je še za v kovček prevelik in pretežak, tudi stare razglednice Idrije dosegajo astronomske cene, posebej, če se v filatelistični popolnosti na njih zadaj med zobki in pod žigom bohotita presvitla Franc Jožef ali Viktor Emanuel. Kaže, da so trgovci pogruntali, kaj gre dobro v promet. Naj se vendar kdo preusmeri na razglednice Domžal, Bleda ali Grosupelj, da bo ceneje.

Zdaj mi pa oprostite. Nekaj časa rabim, da porazdelim po albumih nove filatelistične pridobitve. Potem pa bomo odborniki pripravili občni zbor in naš bilten...

OSEBNA ZNAMKA

PRENOVLJENE MESTNE REALKE

Janez Kavčič

Idrija, znana po svojih večstoletnih bogatih šolskih tradicijah, je 18. aprila 2008 dočakala slovesen dogodek zgodovinskega pomena: z dopoldansko in popoldansko svečano prireditvijo je bilo – hkrati z novozgrajeno sodobno telovadnico – predano namenu temeljito prenovljeno poslopje prve slovenske realke, sedaj Gimnazije Jurija Vege. Z monumentalne novorenesančne realčne

fasade, na kateri že od leta 1903 domuje kip Jurija Vege, se je proti mestu znova samozavestno zazrl nekdanji napis MESTNA REALKA. Aprilske svečanosti 2008 so s sloganom »Novih sto let« izrazile hotenja in potrebe Idrije po razvoju srednješolskega izobraževanja v prihodnosti.

Nekdanja idrijska in obenem prva slovenska realka se je trajno zapisala v zgodovino kot prva slovenska srednja šola pod Avstrijo (4 leta pred škofijsko gimnazijo v Šentvidu pri Ljubljani!) in kot zadnja slovenska srednja šola pod Italijo po prvi svetovni vojni. V petindvajsetih letih (1901 – 1926) jo je obiskovalo skupno nad 1.000 dijakov (različnih oseb) s celotnega slovenskega ozemlja. Od leta 1952 je v realčni stavbi nastanjena Gimnazija Jurija Vege, ki je od leta 1956 do danes poslala v svet blizu 5.000 (!) maturantov ter absolutov drugih srednjih, strokovnih in poklicnih šol.

Stoletna realčna stavba, ki vse do leta 2006 ni doživela bistvenih adaptacij in dozidav, je skozi celotno razgibano realčno in gimnazijsko zgodovino (ob skrbnem vzdrževanju in sprotnih delnih prenovah) zvesto služila svojemu namenu. Omogočala je, da je Idrija v desetletjih tujih nadoblasti gostila šolo nacionalnega pomena, v razdobju od sredine prejšnjega stoletja do naših dni pa ohranjala in razvijala vlogo pomembnega regijskega srednješolskega središča. Uspešno delovanje šole pa je bilo vendarle iz leta v leto vedno bolj ovirano spričo premajhnega delovnega okolja. Gimnazija, druge šole in spremljajoče dejavnosti so se ob sicer hvalevrednih sprotnih materialnih in didaktičnih posodobitvah vse bolj otepale s prostorsko stisko in pomanjkanjem telovadnice ter se soočale z nujnostjo prenove in statične sanacije (!) klasicistično dostojanstvenega poslopja iz leta 1903.

Priprave na celovito in temeljito gradbeno, prostorsko, funkcionalno in estetsko sanacijo in dozidavo so potekale več kot 10 let. Nazadnje se je izkazalo, da je šlo za zajeten projektni, gradbeni, tehnični in seveda tudi finančni zalogaj. Celotna investicija je Ministrstvo za šolstvo in šport stala kar 6,5 mili-

jonov evrov. Danes lahko z veseljem poudarimo, da bo razdobje 2006 – 2008 ostalo v idrijski prihodnosti zapisano kot zgodovinsko in praznično. Naša MESTNA REALKA – idrijska ALMA MATER – je kot živ monument Jurija Vege po dolgoletnih načrtovanjih, zapletih in obljubah končno dočkala ustrezno statično utrditev, celotno prenovu vseh prostorov, računalniško posodobitev opreme in učne tehnologije ter s prostrano telovadnico tudi prepotrebno prostorsko razširitev. Gaudeamus igitur!

Vodstvu Gimnazije Jurija Vege velja zahvala in priznanje, da je – na veselje zbiralcev – poskrbelo tudi za filatelistično promocijo svečane otvoritve vsestransko prenovljenega in razširjenega srednješolskega stavbnega kompleksa. Izdani sta bili osebna znamka in spominska kuverta, FD Idrija pa je poskrbelo za priložnostni spominski žig. Oblikovanje in izvedbo omenjenih obeležij je prevzel slikar Simon Kajtna, ki živi in dela v Šentjernejju na Dolenjskem. Izbira avtorja je bila vsekakor pretehtana, saj je slikar Kajtna, rojen leta 1971 v Trbovljah, leta 1997 diplomiral pri prof. Andreju Jemcu na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Kajtna je sicer prejel tudi študentsko in univerzitetno Prešernovo nagrado za svoje slikarsko ustvarjanje.

Skupni temeljni motiv, ki ga je oblikovalec uporabil pri kreiranju znamke, žiga in kuverte, je shematično poenostavljena risba realčne fasade, povzeta po originalnem načrtu iz leta 1901. Znano je, da je arhitekt Karel

Holinsky z oznako Naša bodočnost domala vizionarsko poimenoval svoj projekt. Na kuverti in ovalnem žigu so pod risbo fasade navedene tri osnovne vezi med preteklostjo, sedanostjo in prihodnostjo: leto 1901, Gimnazija Jurija Vege Idrija in slogan Novih sto let. Znamka prikazuje v ozadju realčne fasade še pomenljivo kombinacijo detajlov z dveh zgrafitov, ki krasita vstopno gimnazijsko vežo. Razširjena kompozicija omenjenih ikonografskih fragmentov je reliefno odtisnjena tudi na kuverti. Zgrafita v gimnazijski avli datirata iz leta 1991, ko je šola praznovala 90 – letni realčni jubilej. Ljubiteljski slikar in oblikovalec Nande Rupnik je z delom Magna parens rerum (Narava, velika mati stvari) ponazoril duhovne svetove civilizacij (kultur, religij), družboslovnih znanosti in lepih umetnosti, akademski slikar Rudi Skočir pa je zgrafit Alma mater (Mati vse duhovne hrane, tudi sinonim za univerzo – vseučilišče) posvetil področjem naravoslovja in matematike. Kreator znamke in ovitka Simon Kajtna je likovno in vsebinsko domiselno združil naziva in sporočili obeh zgrafitov v uravnoteženo celoto.

Praznovanju ob otvoritvi prenovljene realke – gimnazije se je pridružilo tudi naše društvo. Dolgoletni član društva Franc Vidmar je pripravil zanimivo priložnostno tematsko razstavo, posvečeno zgodovini častitljive stavbe in slavnostnemu dogodku 18. aprila 2008, ko so (smo) na svoj račun prišli tudi filatelisti. V sklopu Vidmarjeve razstave so bili na ogled naslednji eksponati: zajetna zbirka razglednic s posnetki realke – gimnazije (avstrijsko obdobje, italijansko obdobje, čas od druge svetovne vojne do danes), posnetki celote prenovljene stavbe in detajlov (portal, Jurij Vega, spominske plošče), filatelistična obeležja Pošte Slovenije ob 100 – letnici idrijske realke leta 2001 (priložnostna znamka, žig, ovitek prvega dne), zgrafiti v vhodni avli (tematska izhodišča za znamko), slika za izdelavo osebne znamke (Simon Kajtna), osnutek za žig prvega dne, osnutki za kuverto in znamko ter končna podoba osebne znamke in kuverte. Razstava, sicer »komorna« po obsegu, zato pa skrbno pripravljena in vsebinsko sporočilna, je pritegnila pozornost in naletela na odobravanje številnih obiskovalcev.

PETSTOLETNICA

ODKRITJA BOGATE RUDNE ŽILE V IDRIJI

Niko Jereb

Med najpomembnejše dogodke v letu 2008 uvrščamo petstoletnico odkritja bogatih plasti živosrebrove rude. Leta 1508 so rudarji dne 22. junija, ko goduje sv. Ahacij, na kraju, kjer je danes trg poimenovan po tem svetniku, v globini dvainštiridesetih metrov odkrili obsežna ležišča zelo bogate živosrebrove rude cinabarita. V spomin na ta srečni dogodek, ki je odrešil rudarje revščine in usihajoče rudarsko mesto znova obudil k življenju, se je praznik svetega Ahacija stoletja slavil z največjimi častmi. Uradno praznovanje je bilo prekinjeno le v času po drugi svetovni vojni, a se je po spremembi družbene ureditve znova uvedlo. Prav je, da ob tej priliki obudimo dogodke, ki so se davno tega odigrali in začrtali življenje idrijski kotlini.

Davnega leta 1490, ko se je Krištof Kolumb odpravljal na zahod čez morja, z namenom odkriti novo morsko pot do Indije, kar je bilo za večino tedanjih morjeplovcev noro početje, je bilo na območju sedanje Idrije najdeno živo srebro. Legenda pravi, da se je samotnemu sodarju v škaf, ki ga je namakal pod studentem, čez noč natekla težka srebrna tekočina. Doslej najstarejši znani pisni vir o idrijskem rudniku je iz leta 1493. Hranijo ga v Čedadu v Italiji. Že leta 1494 sta na najdišču delovali dve rudarski družbi. Sprva je bilo živega srebra v izobilju. Kopali so plitvo pod površjem. A kaj kmalu je bogastvo začelo usihati, iskati in kopati so morali globlje. Leta 1500 so izkopali znameniti Antonijev rov, ki je ohranjen vse do danes in uživa sloves drugega najstarejšega ohranjenega vhoda v kak rudnik v Evropi! Sedaj je urejen v turistični rudnik. Rudarje je bila sreča zapustila. Zmanjkalo je denarja za poglobitev rogov, sami rudarji pa so bili že dolgo brez plačila. Dela je prevzela nova rudarska družba, ki jo je vodil Valentin Kuttler. Najdbe živega srebra so bile skromne, stroški in dolgovi so naraščali. Prebivalci so zapuščali v vseh pogledih obubožan kraj. Rudarje je revščina silila k upor, uopravičeno zahtevo po plačilu za svoje delo. Vse je kazalo na skorajšnji konec, tako rudarjenja, kot naselja. Na dan 22. junija leta 1508 pa se je zgodilo srečno odkritje rude, ki je znova pognalo življenje v tem kraju. Rudnik je postal drugi največji živosrebrov rudnik na svetu. Rdeča živosrebrova ruda cinabarit je bila stoletja temeljni kamen mesta. Na njem je zraslo naše najstarejše rudarsko mesto Idrija, ki je bilo svoj čas drugo največje mesto na Kranjskem. Kot zanimivost povemo, da obstaja nekoliko drugačen zapis dogodka na dan sv. Ahacija, kot jo je povedal monsinjor Mihael Arko v svoji Zgodovini Idrije, natisnjeni v Gorici leta 1931. Zapis je bil objavljen leta 1849. Je torej starejši od Arkovega. Objavil ga je Vedež, Časopis za šolsko mladost z naslovom Najdenje Idrijskiga rudnika.

Sedaj je rudnik zaključil svojo življenjsko pot. Izjemna zapuščina petsto-letnega rudarjenja pa stopa na novo pot. Skupaj z rudnikoma Almaden v Španiji in San Luis Potosi v Mehiki stopa na Kraljevo pot srebra in živega srebra, ki bo kot edinstvena medkontinentalna dediščina vpisana letos na Seznam svetovne dediščine UNESCO. Spomin na to rudarsko srečo je bil vseskozi slavljen. Leta 1995 pa je idrijska občina praznik sv. Ahacija slovesno proglasila za

Posiljatelj:

.....

Dopisnica

5280

500-letnica odkritja bogatih plasti cinabarnite rude

PRVI DAN 29. 5. 2008

SLOVENIJA A

5280

.....

.....

.....

občinski praznik. Lahko pa rečemo, da je prav Filatelistično društvo Idrija kot prvo javno praznovalo 22. junij in to že leta 1990 s slovesno predstavitvijo dveh poštnih znamk, izdanih v počastitev 500-letnice Rudnika živega srebra in mesta! Pa še to. Ta datum smo si kar s trudom pridobili, saj idrijsko politično vodstvo temu sploh ni bilo naklonjeno.

Žlahtni jubilej drugega rojstva rudnika in mesta je bil več kot zadostni razlog, da se je Filatelistično društvo s posebnim obeležjem pridružilo temu praznovanju. Pravzaprav je bilo prvo, ki je proslavilo ta največji idrijski, sedaj že petstoletni praznik. Že par let prej se je tehtalo, kakšne vrste poštna vrednotnica bi bila najbolj primerna za predstavitev tega znamenitega dogodka. Po premisleku je padla odločitev za razglednično dopisnico, saj le ta nudi dovolj prostora za učinkovito slikovno predstavitev. Pripravil sem predlog in ga poslal Pošti Slovenije dne 5. februarja 2007. Komisija za izdajo poštnih vrednotnic Slovenije ga je že 23. februarja obravnavala in sprejela v program izdaj za leto 2008. Predlagali smo tudi oblikovalca dopisnice in sicer Matjaža Učakarja. Z njim smo že uspešno sodelovali. Oblikoval je »naše« priložnostne poštna znamke cinabarit, aragonit in ilustrirano poštno dopisnico »idrijska kamšt«. Vsebinsko ilustracije sva zasnovala skupaj: staroveški rudar iz 16. stol., povzet po grafiki iz knjige De Re Metallica znamenitega naravoslovca Georgiusa Agricole, ki v rovu ob oljenki koplje rdečo živosrebrno rudo cinabarit. Pri tehničnih detajlih je sodeloval, kot že večkrat doslej pri naših filatelističnih izdajah, Anton Zelenc, kustos Mestnega muzeja Idrija. Oblikovalec Učakar je nama pošiljal sličice zasnovanega motiva, midva z Antonom pa sva jih popravljala. Največkrat je bila popravljena oljenka. Sprva je izgledala kot stara lesena smetišnica s pokončnim dolgim ročajem. Tudi barvni odtenki cinabarita kar niso hoteli biti pravi in odkopana ruda ob rudarju je bila kot kup krompirja. Pa vendarle, zadovoljivo je uspelo izoblikovati prikaz rudarjenja iz prve polovice 16. stoletja.

Nekaj pa se je le hudo spridilo. Pa ne po naši krivdi. Dne 17. aprila 2007 sem v imenu društva predlagal Pošti Slovenije napis na slikovni strani dopisnice in sicer: 500-letnica odkritja bogate rudne žile v Idriji. Ko je bila v Poštnem biltenu št. 70/2008 najavljena izdaja poštnih vrednotnic za maj 2008 in med njimi prikazana tudi naša razglednična dopisnica, sem bil zadovoljen. Všeč mi je bila. A le za hip. Gledal in gledal sem napis, ki se je glasil: 500-letnica odkritja bogatih plasti cinabaritne rude. Nekaj pomembnega je manjkalo. Nikjer ni bilo zapisano, da se je to odkritje zgodilo v Idriji. To pa je velika napaka. Takoj sem oblikovalcu Učakarju poslal mail: Idrije ni v napisu! Odgovor je bil hiter in zelo kratek: Kaj pa sedaj? Poklical sem Doberška na sedež Pošte Slovenije v Maribor. Povedal je, da je tak napis predlagal Mestni muzej Idrija! Da pa je sicer že celotna naklada natisnjena. O kakšnem popravku oziroma umiku in ponovnem natisu z omembo Idrije ni bilo govora. Ostala je le tolažba, češ, uporabniki in prejemniki dopisnic bodo že vedeli, kje je drugi največji živosrebrni rudnik na

svetu! In pri tem je ostalo. Tudi žig prvega dne je oblikoval Učakar. Po nekaj variantah je motiv še kar zadovoljivo uspel. Izrisal je lončene retorte v plamenih, ki ponazarjajo star način žganja rude. Razglednična dopisnica je izšla 29. maja v sklopu ostalih poštnih znamk. Tako je pač odločila Pošta Slovenije, čep-rav smo za datum izida predlagali soboto 21. junija, torej čim bližje prazniku sv. Ahacija.

foto: Ljubo Ukmar

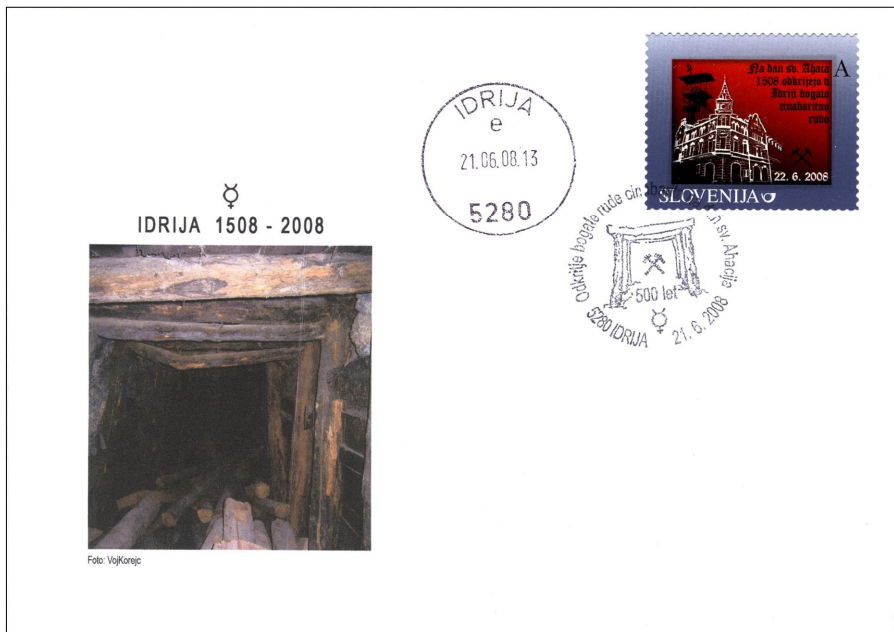
Slovesna predstavitev dopisnice v Šelštvu

Misel, da si ta dogodek izpred petsto let, ki je usodno zaznamoval življenjsko pot Idrije in okolice, zasluži kar največjo pozornost, je v nas znova in znova rojevala različne ideje, kako ga čimbolj vsebinsko obeležiti. Zato smo predlagali Občini Idrija, naj pri Pošti Slovenije naroči osebne poštno znamke v spomin na odločilni dogodek. Županu Bojanu Severju je treba dati vse priznanje za razumevanje in podporo našim projektom. Zamislil sem si motiv, ki povezuje petstoletno rudarjenje s sedanjim utripom mesta Idrije z ohranjanjem rudarske tradicije. Razdelala sva ga z oblikovalko Sanjo Rejc iz Spodnje Idrije, ki je dala znamki dokončno podobo z vsemi zelenimi atributi. Prav tako sva oblikovala priložnostni poštni žig posebej za praznik sv. Ahacija. Z občutkom za miniaturno risbo ga je izpilila Sanja. Ker je praznik padel na nedeljo, je v žigu datum 21. junij 2008. Tako je lahko bil funkcionalno uporaben v soboto, dan pred sv. Ahacijem na pošti 5280 Idrija. Pa tudi sicer se je na ta dan zvrstilo največ dogodkov v počastitev 500-letnice.

Svečana promocija razglednične dopisnice je bila že v četrtek, 5. junija 2008 ob 18. uri v najbolj pristnem okolju žlahtne idrijske rudarske tradicije, v prizivnici Antonijevega rova, v Šelštvi, kar je staro idrijsko ime tega objekta. Naj kot zanimivost povem, da se je naša slovesnost odvijala le nekaj deset metrov stran od kraja, kjer se je zgodilo slovito odkritje rude. Takrat izkopen jašek so poimenovali po sv. Ahaciju, prijelo pa se ga je bilo tudi ime »jašek sreče«. Tako je bila naša prireditelj prva, ki je počastila 500-letni jubilej živosrebrove najdbe. Dogodek smo pripravili skupaj z Martino Peljhan in Tatjano Dizdarević iz Rudnika živega srebra Idrija. Pošta Slovenije je poskrbela za izpostavljeno poštno okence in promocijske mapice, ki so jih prejeli vsi udeleženci ter reklamni pano s povečano razglednično dopisnico. Nabito polno dvorano gostov sta uvodoma nagovorila Niko Jereb, predsednik društva, ki je bil obenem voditelj programa in podžupan Bojan Režun. Niko Jereb je predstavil tudi osebno poštno znamko, ki jo je v počastitev tega zgodovinskega dogodka naročila Občina Idrija. Razglednično dopisnico je promoviral predstavnik Pošte Slovenije Ciril Bec, direktor Poslovne enote Nova Gorica. Član društva Janez Kavčič pa je ob diaprojekciji slik, ki so prikazovale rudarsko življenje in rudnik, zanimivo in z občutkom za detajle opisal vsebino in pomen tradicionalnega knapovskega praznika sv. Ahacija. Ob zaključku slovesnosti je direktor Ciril Bec podelil spominske albume poštne vrednotnic predstavnikom občine, filatelističnega društva in Rudnika živega srebra. Za spomin pa je prejel idrijsko čipko in knjigo o njej. Namestnik direktorja Franc Gorup, ki od 1. januarja 2009 načeljuje Poslovni enoti v Novi Gorici, pa je prejel repliko knapovske svetilke, katere svetloba naj bi mu pomagala na novi poti, je hudomušno pripomnil voditelj slovesnosti. Na koncu sta prireditelja poskrbela za zakuško, na kateri so si udeleženci zaželeli rudarski »srečno« z originalnim knapovskim napitkom, gerušem.

Slovesnost v počastitev spomina na prelomni dogodek izpred petih stoletij smo filatelisti nadaljevali v petek, 20. junija ob 18. uri z otvoritvijo filatelistične razstave v Magazinu z naslovom Motivi rudarstva in klekljanja na poštne vrednotnicah. Člana FD Idrija Silvester Bajc in Niko Jereb sta iz svojih zbirk tematsko prikazala oba praznika: častitljiv knapovski jubilej in Festival idrijske čipke. V otvoritvenem nagovoru je predsednik Niko Jereb posebej poudaril, da rudarskega praznika, ki mu Idrijčani pravijo kar praznik svetega Ahacija, ki je sedaj tudi praznik občine Idrija, nikakor ne gre združevati s Festivalom idrijske čipke. Oba sta za Idrijo zelo pomembna in si zaslužita ločeno praznovanje. Vsekakor pa ima knapovski praznik v vseh ozirih največji pomen, saj je bil dogodek odkritja rude, lahko rečemo mestno tvoren in je tako v absolutni prioriteti.

V soboto, 21. junija 2008 je bil na pošti 5280 Idrija v uporabi priložnostni poštni žig, posvečen prazniku sv. Ahacija in vsemu, kar ta dan Idrijčanom

pomeni. V popoldanskem času sta se zvrstili še dve prireditvi, katerima so idrijski filatelisti dodali svojo noto. V upravni stavbi Rudnika živega srebra Idrija, Jašek Frančiške, je bilo svečano odprtje Informacijsko raziskovalnega centra za živo srebro in otvoritev Strokovne geološke zbirke živega srebra Idrija. Slavnostni govornik je bil minister za okolje Janez Podobnik, ki je Raziskovalni center tudi odprl. Predsednik FD Idrija Niko Jereb pa je udeležencem slovesnosti predstavil »Ahacijev«

razglednično dopisnico in praznično osebno poštno znamko, ki jo je izdala Občina Idrija. Med drugim je tudi povedal, da je Filatelistično društvo Idrija, kot pobudnik mnogoterih poštних obeležij, zaslužno tudi za ponovno praznovanje svetega Ahacija kot občinskega praznika. Zbrane je opozoril, da je leta 1990, ob praznovanju 500-letnice rudnika in mesta, Filatelistično društvo prav s promocijo »idrijskih« priložnostnih poštних znamk na dan 22. junija, kot prvo javno praznovalo ta dan. Aktualna razglednična dopisnica pa zgodovinske dogodke sporoča mednarodni javnosti. V nadaljevanju je dr. Jože Čar zelo slikovito in razumljivo razložil zapleteno idrijsko rudišče in predstavil edinstveno geološko zbirko idrijskega rudnika, plod njegovega večletnega strokovnega dela.

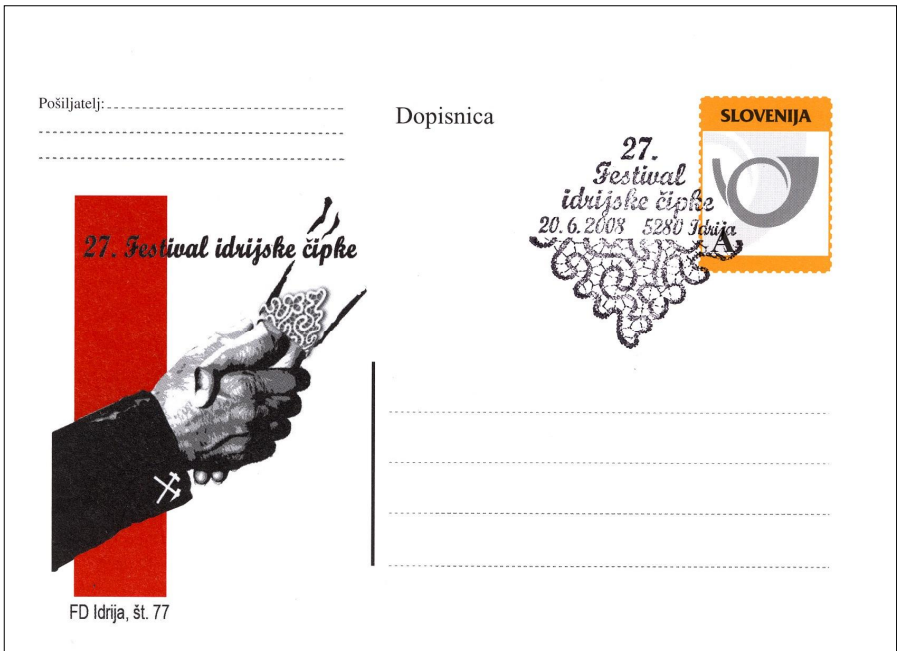
27. FESTIVAL IDRIJSKE ČIPKE

Oblikovanje dotiska dopisnice in priložnostnega poštnega žiga

Sanja Rejc

Dotisk

Vodilo pri oblikovanju dotiska za dopisnico »27. festival idrijske čipke« je bilo sobivanje in prepletanje rudarjenja in klekljanja. Nekoliko tudi zato, ker smo prav v juniju 2008 obeležili 500-letnico odkritja bogatih plasti cinabaritne rude. Nasprotje med temino rudniških rovov in belino čipke, med grobim, težkim delom in nežno, fino umetnostjo, idrijčani zelo radi poudarjajo. V likovni rešitvi sem zato želela oba pola združiti. Osnovni motiv je stisk rok moškega in ženske, rudarja in klekljarice. Rudarjeva roka je odeta v črn rokav, manšetni gumb pa je rudarski simbol prekržanih kladiv. Njegova roka sega kvišku iz levega spodnjega vogala (iz rova) in se sreča z žensko dlanjo, ki mu, v belem rokavu, ozaljšanem s čipko, prihaja naproti z zgornjega desnega vogala likovne površine. Gre za preprost in prav zato vsakemu dojemljiv simbol hoje »z roko v roki«. V ozadju motiva je dodana še barva cinabarita in v zgornjem delu kompozicije napis: 27. festival idrijske čipke.

Žig

Priložnostni poštni žig »27. festival idrijske čipke« se motivno navezuje na dotisk. Vzorec čipke, ki je uporabljen na zapestju ženske roke, se ponovi v žigu. Ta ima obliko deltoida in ustreza standardom Pošte Slovenije (v premeru meri 33 mm). Zgornja polovica žiga je namenjena tekstu, v spodnji pa je del vzorca idrijskega risa.

Utrinki z razstave v Magazinu

300 – LETNICA ROJSTVA JOŽEFA MRAKA

Janez Kavčič

Znameniti Idrijčan Jožef Mrak spada med najvidnejše slovenske politehniške 18. stoletja. Raziskovalec zgodovine znanosti in tehnike dr. Sandi Sitar je Mraka upravičeno uvrstil (pod številko 29) v knjigo *Sto slovenskih znanstvenikov* (Prešernova družba, 1987). Veseli in ponosni smo, da se je spet uresničila pomembna pobuda našega društva: imenitno 300. obletnico rojstva projektanta »slovenskih piramid«, kot so strokovnjaki poimenovali Mrakove klavže na Idriji in Belci, je dostojno počastila tudi Pošta Slovenije, saj je 30. januarja 2009 v seriji *Znamenite osebnosti* izdala poštno znamko z njegovim portretom.

Jožef Mrak se je rodil v Idriji 25. februarja 1709 in po prehojeni izjemno ustvarjalni življenjski poti v domačem kraju umrl 13. avgusta leta 1786. Pri rudniku živega srebra se je redno zaposlil leta 1736 in potem podjetju in mestu zvesto služil polnih 40 let. Udejstvoval se je kot jamomerec, geodet, kartograf, predavatelj na strokovnih šolah, slikar in predvsem kot graditelj (okrog 1770) mogočnih in brezhibno delujočih zidanih klavž – rečnih zapornic za plavljenje lesa. Mrakove risbe in načrti rudniških objektov (najlepši primerki so ohranjeni na Dunaju) združujejo dragoceno dokumentarno in likovno vrednost. S svojo strokovno usposobljenostjo in slikarsko rutino se je Mrak razvil v vodilno osebnost »idrijske kartografske šole«, ki je v drugi polovici 18. stoletja zaslovela po vseh tedanjih avstrijskih deželah. Kot umetnik pa je Mrak v letih 1762 – 1766 v Spodnji Idriji izdelal obsežno poznobaročno dekoracijo, posvečeno Devici Mariji Vnebovzeti.

Filatelistično društvo Idrija je že na dan sv. Ahacija, 22. junija leta 1991, izdalo Mrakovo spominsko ovojnico z informativnim vložkom (FD Idrija, št. 10) in priložnostnim poštnim žigom ter tako z omenjeno in naslednjimi izdajami (Lipold, Steinberg, Scopoli) pomembno pripomoglo k uveljavitvi dneva sv. Ahacija kot novega praznika Občine Idrija (1995). Oblikovalec navedenih Mrakovih filatelističnih obeležij, idrijski ljubiteljski slikar Nande Rupnik, se je že leta 1991 poslužil bakroreznih ilustracij iz slovečega dela Balthasarja Hacqueta *Oryctographia Carniolica* (Mrakov portret, klavže na Idriji), ki je izhajalo v štirih knjigah ob koncu 18. stoletja v Leipzigu.

Tudi letošnja Mrakova »jubilejna znamka« (300. obletnica rojstva je zares častitljiv jubilej!) prikazuje na svoji desni polovici znani (žal edini) portret Jožefa Mraka, kot se je ohranil v tretjem zvezku Hacquetove *Oriktografije* iz leta 1784. Zaslužnega Idrijčana je v miniaturi velikosti 2 x 3 cm upodobila roka neznanega risarja in sicer v desnem spodnjem kotu celostranske grafične priloge, ki prikazuje Ribniško Pohorje s kamnolomom granita (tonalita).

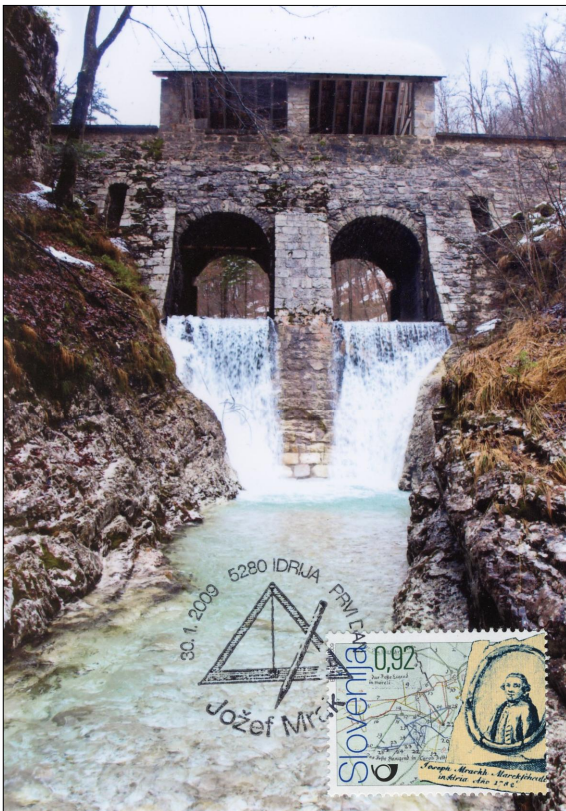
Mrak se ozira v gledalca iz granitnega bloka, upodobljen znotraj ovalnega okvirja. Po drugi strani se zdi, kot da gleda sam sebe v ogledalu. Pod »ogledalom« je moč prebrati napis: Joseph Mrackh Marckscheider in Idria Anno 1782. Naziv »markšajder« si je Mrak pridobil kot glavni rudniški jamomerec. Levo od njegovega monumenta je na znamki prikazan del njegovega Načrta živosrebrovega rudnika iz leta 1765 (Arhiv Republike Slovenije v Ljubljani, Zbirka načrtov 17/3). Iz istega načrta (karte) sta na ovitku prvega dne reproducirana izvrstna Mrakova profila rudnika s panoramskima razgledoma proti jugu in severu idrijske kotline; pod hribovjem so nad prerezom jaškov in rovov izrisane tudi dominantne mestne vedute (grad, cerkev sv. Antona, itd.). Priložnostni žig pa sestavljajo glavni pripomočki jamomerca in risarja: trikotnik, svinčnica in pisalo (risalo).

Mrakova spominska znamka, izdana v seriji Znamenite osebnosti, je izšla hkrati z znamkama, ki sta posvečeni Alojzu Knafelcu (njegova zamisel je

planinska markacija) in Louisu Brailllu, avtorju pisave za slepe. Znamko, priložnostni poštni žig in ovitek prvega dne je oblikoval Edi Berk. Ostali pomembni podatki: nazivna vrednost je 92 centov, format je 4 x 3 cm, izveden je štiribarvni ofset v poli po 25 znamk, zobčanje je grebenasto 14, tisk – Oriental Press Bahrain, rok prodaje traja eno leto, naklada pa znaša 80.000 znamk.

Naše društvo se je kot vedno tudi ob izidu Mrakovih filatelističnih obeležij dejavno vključilo v praznovanje. Izdali smo lično barvno maksimum karto (FD Idrija, št. 78) z motivom Klavže na Belci, kot jih je fotografiral naš društveni gospodar Vojko Rejc (Voj Korejč). Na hrbtni

strani maksimum karte so vidne silhuete rahlega odtisa Mrakovega portreta.

Slovesno promocijo znamke in spremnega gradiva smo pripravili v petek, 30. januarja 2009, v Klemenčičevi dvorani Glasbene šole na gradu Gewerkenegg. Vsi udeleženci prireditve so prejeli fotokopije nekaterih najpomembnejših Mrakovih grafičnih in slikarskih del. Življenjska in ustvarjalna pot velikega idrijskega rojaka sta bili predstavljeni s predavanjem in projekcijo, s krajšim nastopom pa je večer popestril še Idrijski oktet. Skratka – nadvse koristno in prijetno druženje filatelistov, poštних uslužbencev in številnega zadovoljnega občinstva.

Na koncu velja kot zgledno še posebej izpostaviti hvalevredno odločitev župnije Spodnja Idrija. Ker je Jožef Mrak avtor fresko – poslikave celotnega oboka farne cerkve pri Mariji na Skalci (pevski kor, ladja, prezbiterij), je pr'farska župnija leto 2009 uradno razglasila za »leto Jožefa Mraka«. Na pobudo prizadevnega župnika gospoda Rafka Klemenčiča je pripravljalni odbor zasnoval obsežen program prireditev, ki se bodo vrstile tja do farnega in krajevnega praznika velikega šmarna (15. VIII.). Takoj po pepelnični sredi 25. februarja (300 – letnica Mrakovega rojstva) je bilo v nedeljo, 1. marca, bogoslužje kot »spominska maša« posvečeno Jožefu Mraku, pri obeh obredih (ob pol osmih in ob pol enajstih) pa je zgodovinar Janez Kavčič zbranim predstavil življenje in delo znamenitega Idrijčana. Tri tedne pozneje, v soboto 21. marca, je sledilo strokovno predavanje, ki je Mrakove freske podrobneje osvetlilo z umetnostno zgodovinskih vidikov. Ob vrhuncu praznovanj v tednu velikega šmarna pa naj bi ugledali beli dan celo spominska Mrakova publikacija (po možnosti knjiga) in – filatelisti in drugi zbiralci pozor (!) – tudi oblikovno in vsebinsko ustrezna osebna poštna znamka.

OSEBNE ZNAMKE

Voj Korejč

Osebnostne znamke. Zbirati ali ne? To je prvo in osnovno vprašanje. Poraja pa se jih še cel kup. Kako do znamk? Kdo je izdajatelj? Kdo je avtor? Kdaj so izšle? Kolikšna je naklada? Kakšna je cena?

Podobno kot pri klasičnem izdajanju poštnih znamk, se tudi pri osebnih počasi oblikujejo posamezne teme. Izstopajoče so: šport, znamenite osebnosti, arhitektura, umetnost, religija. Nekaj povsem novega pa so znamke z reklamnimi sporočili posameznikov, organizacij in podjetij, kakor tudi portreti ob jubilejih ali pa »kar tako«. Navedene ugotovitve izhajajo iz vzorčnega pregleda 250 osebnih znamk, kar glede na dejstvo, da ne poznamo dejanskega števila izdanih, ne odraža povsem realnega stanja. Ko se v uvodu sprašujem, kako do osebnih znamk, moram omeniti naslednje: predvsem gre zahvala filatelističnim znancem in prijateljem. K sreči je Slovenija dovolj majhna, da nekako pokrivam celotno območje, se pa v zadnjem času pojavlja tudi g. Giampaolo iz Monfalcona. Kot zanimivost – italijanski državljani, ki izdaja slovenske znamke. In še nekaj »malega« o osebnih znamkah z Idrijsko-Cerkljanskega, ki še niso bile objavljene v našem glasilu. Podatke objavljam s privolitvijo avtorjev in izdajateljev znamk.

Idrija - 500 let odkritja cinabaritne rude in Antonijev rov
Scoperta del giacimento di cinabro

Cristallo di cinabro + Monumento al minatore

Avtor fotografije: Giampaolo Quidacciolu

Monfalcone – Italija

Posneto 25. aprila 2008

Osnutek znamke: Giampaolo Quidacciolu

Izdajatelj: Giampaolo Quidacciolu

Priložnostni ovitek: Giampaolo Quidacciolu

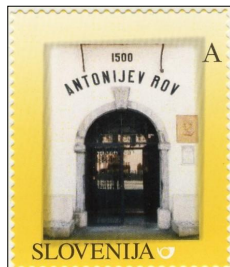
Žig prvi dan : 29. 5. 2008, 5280 Idrija

500-letnica odkritja

bogatih plasti cinabaritne rude

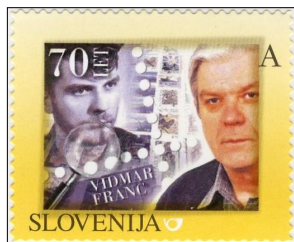
Naklada znamk: 100 + 100 kosov

Priložnostni ovitek: 50 + 50 kosov

Tatjana in Vojko – najinih 30 let
 Osnutek znamke: Sanja Rejc
 Izdajatelj: Vojko Rejc
 Priložnostni ovitek: Sanja Rejc
 Dnevni žig: 1. 7. 2008, 5281 Sp. Idrija
 Naklada znamk: 120 kosov
 Priložnostni ovitek: 40 kosov

Vidmar Franci – 70 let
 Osnutek znamke: Simon Kajtna
 Izdajatelj: Franci Vidmar
 Priložnostni ovitek: Simon Kajtna, Franci Vidmar
 Dnevni žig: 28. 11. 2008, 5280 Idrija
 Naklada znamk: 120 kosov
 Priložnostni ovitek: 30 kosov

Bolnica Franja
 Osnutek znamke: Milko Linec
 Izdajatelj: Anton Drasler
 Naklada znamk: 100 kosov
 Spremljajočih izdaj ni bilo.

Naj omenim še eno posebnost - v ZDA so naši zdomci leta 2007 izdali dve osebni znamki na temo krščanskih praznikov (Sveti Miklavž in Velika noč). Žal pa podrobnih podatkov nimam.

OSEBNO » PREKOMORJE«

Franci Jereb

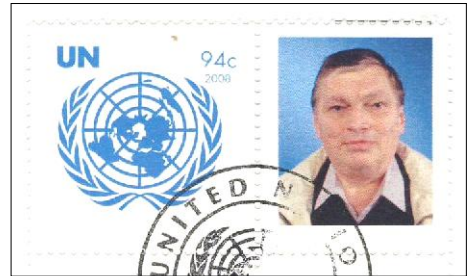
Osebnih pisemskih znamk nimamo le pri nas, tudi marsikje po svetu se jih najde.

Sredi decembra sem »moral« za en teden v (vele)mesto New York v državi New York, pa sem tam, poleg ostalega, izživel kar nekaj zbirateljskih nagibov. Za filateliste seveda ostaja nepomembno moje dvodnevno zbiranje kovancev - četrtink po mestnih bankah. Bolj zanimivo je, da sem med razpošiljanjem božičnih čestitk za izbrane zbiratelje lahko za frankaturo porabil tudi eno polo osebnih znamk ameriške pošte s svojo sliko, ki sem jih dve leti prej prejel kot darilo. Izkušnja ob oddaji prazničnih čestitk: dolga čakalna vrsta in skrajna neprijaznost za poštnimi okenci. Filatelistična nepismenost delavcev na glavni pošti na Manhattanu, ki je sicer mogočna klasicistična palača s kolonadami in zavzema ves prostor med 31. in 33. ulico ter med 8. in 9. avenijo. V njeni filatelistični trgovini kljub drugačnim oglasom prodajajo le nekaj para-filatelističnega kiča ob ameriškem okusu.

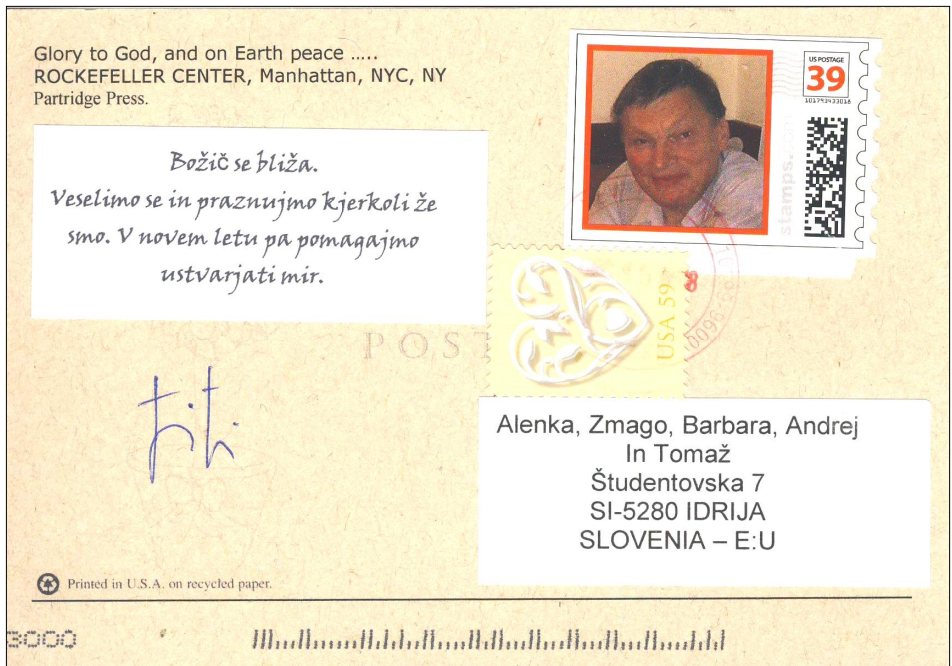

Zbiralskim navdušencem nekoliko prijaznejši pa so v stavbi Združenih narodov, kjer porabijo le 15 minut in že ti natisnejo osebno znamko OZN s tvojim portretom. Problem postane želja po ročnem žigovanju, saj na poštnem okencu nimajo datumskega žiga. Žigovanje je dislocirano nekje v drobnojavni stavbi. Seveda so tudi te moje hitro natisnjene zobate sličice romale domov na karticah za zbiratelje.

Razlika med »US« in »UN« (ZDA in OZN) osebnimi znamkami: prve so »prave« samolepilne znamke, kot naše, če pozabimo, da imajo zobce stilizirano narejene le desno. Druge so le zobčani priveski pravih znamk – v samolepilni mali poli 4 x 5 enot enake velikosti so v prvi in tretji koloni znamke z nominalno 94 centov za pismo v Evropo, v drugi in tretji koloni pa so priveski s portretom naročnika, a brez teksta.

Ko potujete, lahko preizkusite kaj podobnega, če vas seveda ne moti tako huda filatelistična nepravilnost, kot so osebne znamke.

FILATELISTIČNA KARIKATURA

Silvester Bajc

SEM TI REKLA :
NE PRETIRAVAJ S
SONČENJEM.

BAJC

Veržej 2008: predlog...

Franci Jereb

Predlog osebne znamke

Avtor lesenega kipa Svete Družine:

Vinko Ribnikar, 2008

Postavitev znamke: Ferdinand Rupnik

Izdajatelj: Zavod Marianum Veržej in

Društvo Ljubiteljev jaslic Slovenije

Odrpote razstave v Marianumu Veržej

5.12.2008

Predlog za spominski poštni žig: Risba pastirčka prikazuje leseno figurico neznanega idrijskega avtorja izpred pribl. 100 let iz jaslic v lasti mame Suzane Rupnik iz Idrije. Avtor risbe in oblikovalec žiga: Ferdinand Rupnik

Na vložnem kartončku bo fotografija lesenega pastirčka z voščilom:

»Blagoslovljen Božič«

RAZSTAVA
SLOVENSКИH
JASLIC
VERŽEJ
2008

Predlog ovojnice

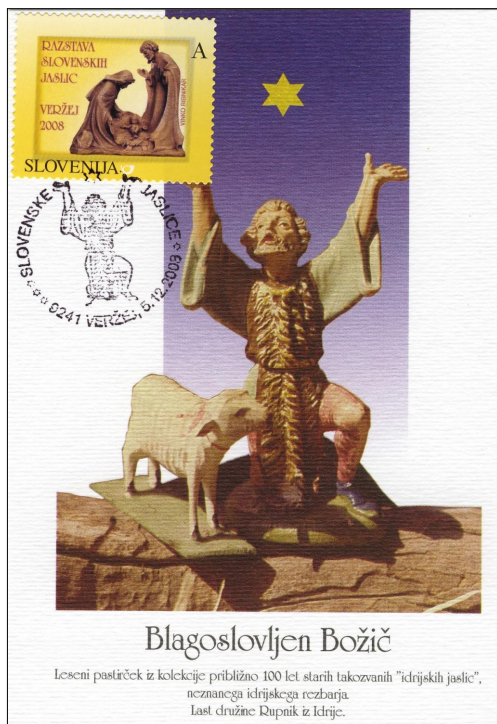
Veržej 2008: realizacija...

V Veržeju ob Muri so 5.12.2008 blagoslovili veliko razstavo slovenskih jaslic v salezijanskem Zavodu Marianum, ob kateri so želeli biti in so tudi bili deležni naše filatelistične pomoči in udeležbe: načrtovali smo jim osebno znamko, priložnostni poštni žig na pošti Veržej, priložnostno ovojnico z vložnim kartončkom in razstavo znamk. Marianum pa je izdal zbornik razstave.

Znamke so se "natisnile" v dveh, deloma različnih barvah, kar je opazno

na sliki ovojnice, ki sem si jo posebej pripravil za sebe in jo dal podpisati organizatorjem razstave. Na znamki je upodobljen kip Svete Družine avtorja Vinka Ribnikarja, akademskega kiparja. Oblikoval jo je Ferdinand Rupnik.

Vložni kartonček ni imel namena služiti drugim namenom, le kot voščilnica. Vendar sem si poskusil zase narediti iz njega zasebno "maximum karto", kar pa je slabo uspelo zaradi nagrbčene površine papirja.

Veržej 2008: odmev...

Decembra 2008 poroča Marianum na svoji spletni strani

<http://www.centerduo.si/node/268>:

»Razstava v Veržaju je poseben dogodek tudi za filateliste. Prvič so skupaj izdani priložnostni poštni žig, priložnostna poštna znamka ter spominska pisemska ovojnica z vloženo voščilnico, v preddverju Kovačičeve dvorane pa je na ogled tudi razstava slovenskih in avstrijskih božičnih znamk, ki jo je pripravilo Filatelistično društvo Idrija.

Na znamki je upodobljen kip Svete Družine, avtorja Vinka Ribnikarja, akademskega kiparja. Znamko je oblikoval likovni ustvarjalec Ferdinand Rupnik. Za izdelavo priložnostnega poštnega žiga in pisemske ovojnice z voščilnico je zaslužno Filatelistično društvo Idrija v sodelovanju s Ferdinandom Rupnikom. Zavod Marianum pa je ob tej priložnosti izdal poseben strokovni zbornik, ki bo kmalu dosegljiv tudi v slovenskih knjižnicah ter na naši spletni strani, ter posebno razglednico z motivi razstavljenih jaslíc.

Predstavo ob odprtju razstave so pozorno opazovali tudi (od leve proti desni): pater dr. Leopold Andrej Grčar, predsednik Društva ljubiteljev jaslíc Slovenije, msgr. dr. Marjan Turnšek, murskosoboški škof ordinarij, župnik Srečko Fras iz župnije Dobrovnik in Slavko Petovar, župan Občine Veržej.

FILATELISTIČNA OBELEŽJA FD IDRIJA (8.del)

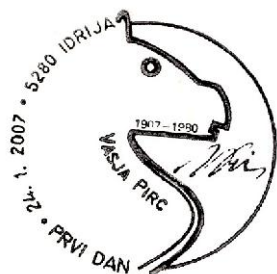
Ljubo Ukmar

V Filatelistu št. 20 smo objavili spominska filatelistična obeležja, ki jih je Filatelistično društvo Idrija izdalo v letih 2005 in 2006.

Leta 2007 smo pripravili šest spominskih obeležij. V preteklem letu 2008 pa še tri. Skupaj 3 maximum kartice (MK), 3 dotiske na dopisnicah, 2 priložnostna ovitka in 6 priložnostnih poštnih žigov (PPŽ).

Večino od vseh priložnostnih izdaj in žigov je oblikovala Sanja Rejc, po eno pa sta oblikovala Nande Rupnik in Simon Kajtna.

V nadaljevanju si lahko ogledate priložnostne poštne žige in preberete podatke o priložnostnih spominskih izdajah za leti 2007 in 2008. Prikazani pa so tudi žigi prvega dne (ŽPD) Pošte Slovenije ob izidu treh novih priložnostnih poštnih znamk s tematiko Idrije in Cerkna (Vasja Pirc, Aragonit, Koščena piščal) in ilustrirane dopisnice 500-letnica odkritja bogatih plasti cinabaritne rude.

Datum izdaje: **24. 01. 2007**
Pošta: **5280 Idrija**
Naslov izdaje: **Vasja Pirc**
(šah. vele mojster, idrijski rojak)
Izvedba: **MK št. 70 + ŽPD**
Oblikovanje: **MK - foto arhiv Silvo Kovač**
ŽPD - Grom Arch
Naklada: **1000 tiskano / 500 žigosano**

Datum izdaje: **23. 03. 2007**
Pošta: **5282 Cerkno**
Naslov izdaje: **Aragonit**
(aragon. ježek v Ravenski jami)
Izvedba: **MK št. 71 + ŽPD**
Oblikovanje: **MK - foto Vojko Rejc**
ŽPD - Matjaž Učakar
Naklada: **400 tiskano / 350 žigosano**

Datum izdaje: **22. 06. 2007**
Pošta: **5280 Idrija**
Naslov izdaje: **150-letnica rojstva M. Arka**
Izvedba: **Dotisk na dop. (št. 72) + PPŽ**
Oblikovanje: **Sanja Rejc**
Naklada: **280 tiskano / 280 žigosano**

Datum izdaje: **22. 06. 2007**
Pošta: **5280 Idrija**
Naslov izdaje: **26. festival idrijske čipke**
Izvedba: **Dotisk na dop. (št. 73) + PPŽ**
Oblikovanje: **Sanja Rejc**
Naklada: **280 tiskano / 280 žigosano**

Datum izdaje: **25. 10. 2007**
Pošta: **5280 Idrija**
Naslov izdaje: **J.A. Scopoli - utemeljitelj naravoslovja na Kranjskem**
Izvedba: **Spominski ovitek (št. 74) + PPŽ**
Oblikovanje: **Nande Rupnik**
Naklada: **350 tiskano / 300 žigosano**

Datum izdaje: **23. 11. 2007**
Pošta: **5282 Cerkno**
Naslov izdaje: **Koščena piščal**
Izvedba: **MK (št. 75) + ŽPD**
Oblikovanje: **MK - Sanja Rejc**
ŽPD - Tamara Korošec
Naklada: **300 tiskano / 250 žigosano**

Datum izdaje: **18. 04. 2008**
Pošta: **5280 Idrija**
Naslov izdaje: **Otvoritev prenovljene gimnazije**
Izvedba: **Spominski ovitek (št. 76) + PPŽ**
Oblikovanje: **Simon Kajtna**
Naklada: **350 tiskano / 300 žigosano**

Datum izdaje: **29. 05. 2008**
Pošta: **5280 Idrija**
Naslov izdaje: **500-letnica odkritja bogatih plasti cinabaritne rude**
Izvedba: **Ilustrirana dopisnica + ŽPD**
Oblikovanje: **Matjaž Učakar**

Datum izdaje: **20. 06. 2008**
Pošta: **5280 Idrija**
Naslov izdaje: **27. festival idrijske čipke**
Izvedba: **Dotisk na dop. (št. 77) + PPŽ**
Oblikovanje: **Sanja Rejc**
Naklada: **350 tiskano / 300 žigosano**

Datum izdaje: **21. 06. 2008**
Pošta: **5280 Idrija**
Naslov izdaje: **Odkritje bogate rude cinabarita na dan sv. Ahacija**
Izvedba: **PPŽ (brez spominske izdaje)**
Oblikovanje: **Sanja Rejc**

BORIS ANDREJ RUPNIK,
član FD Idrija, pridno razstavlja
Franci Jereb

Boris Andrej Rupnik, Idrijčan, rojen 1939 na Hrvaškem, ker so očeta železničarja premeščali sem in tja, je od malega zrastel pri stari mami Pod Gorami, v osemdesetih letih prejšnjega stoletja pa si je svojo hišo postavil v mirnem kotu vrh Valerije. Vsi, ki ga srečujemo z njegovim kosmatincem, vemo, da je imel vedno rad znamke. Filatelistično društvo Idrija je obiskoval že kot fantič rosnih let pred 60 leti ob njegovi ustanovitvi. Ob prelomu tisočletja pa, pravi, se je naveličal preprostega kopičenja znamk in je sklenil svojo filatelijo poglobiti. Zamislil si je 2 večji in nekaj manjših razstavnih zbirk in jih začel sestavljati. Obiskoval je tečaje za razstavljalca pri FZS, v Kopru pa je že 2001 debitiral z zbirko: »**Svetilnik – pomorščakom zvezda vodnica**«. Ta je njegova najljubša: v zadnjih 8 letih jo je dopolnjeval, bogatil in spreminjal glede na njegova nova spoznanja in pridobitve. Tudi medalje zanjo so postale vse žlahtnejše na domačih in mednarodnih razstavah. Drugo zbirko, ki jo je zasnoval kot ljubitelj zgodovine starejših časov, pa je poimenoval »**Odkritja in raziskave**«. Razstav za eno okno ali tam blizu pa to pot sploh ne bomo omenjali.

RUPNIK Boris
 OSVOJIO JE MEDALJU
 Zlato + nagrada / Gold medal & Special Prize
 ZA IZLOŽAK
 Svinjsniki svjetle vodilje za pomorce
Lighthouses, to Seamen Star Guide
 PREDSEDNIK IZLOŽBENOG ODBORA
 ZAGREB, RUJAN 2004.

Boris Andrej Rupnik
 zlato medaljo
 A Lighthouse - Guiding Star for Seamen
 za eksponat

Je na filatelistični razstavi
 Alpe-Jadran Fila 2006
 prejel
 za eksponat

PRESEDNIK ORGANIZACIJSKEGA OEBORA
 Rajan Bračič
 PREDSEDNIK POCERJEVALNE ŽIRIJE
 Peter Šušnjagič

Maribor, 17. 6. 2006

WORLD CHAMPIONSHIP OF YOUTH PHILATELY BELGICA 2006
DIPLOMA
 The President and Members of the international Jury awarded a
Large Silver medal for the exhibit
 A Lighthouse Guiding Star for Seamen
 of
RUPNIK Boris Andrej
 Slovenia
 Brussels, 19 November 2006
 The President, *B. Rupnik*
 The Members, *[Signature]*

Primeri Borisovih diplom govore sami zase...

2.0 THE EVOLUTION OF THE LIGHTHOUSE TOWER
 2.3 HOW COULD ONE LIGHTHOUSE BE DISTINGUISHED FROM ANOTHER

The main tasks of the lighthouse standing at St. John's point, CO Down, was to guide ships safely into the Dundrum Bay which had a reputation of being a graveyard for ships. This is the only yellow and black painted lighthouse in Ireland.

The Darsser lighthouse stands on the northernmost point of the Darsser Wald. It is a landmark of the German Baltic Sea coast and the oldest still operating lighthouse there.

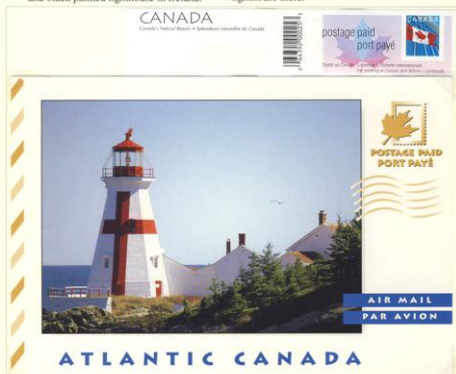
2.0 THE EVOLUTION OF THE LIGHTHOUSE TOWER
 2.3 HOW COULD ONE LIGHTHOUSE BE DISTINGUISHED FROM ANOTHER

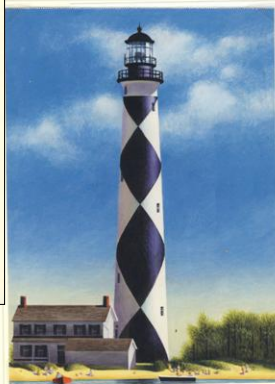
The tab shows the East Jetty lighthouse located about 3 miles north of Nieuwport harbour. Nieuwport is a municipality in the Belgium province of West Flanders.

The Horsburgh lighthouse was built on a lonely rocky outcrop known as Pedras Blancas in the South China Sea about 35 miles southeast of Singapore.

East Quoddy lighthouse located at the northern extremity of Campobello Island has a long history as a aid navigation in the Bay of Fundy and Passamaquoddy. It is displaying the Saint George Cross as a daymark.

Lookout is the only lighthouse to have a diamond pattern.

Overlooking the treacherous 14 mile Lookout Shoals, the lighthouse is part of the Cape Lookout National Seashore. The lighthouse marks these shoals at the outer point of Core Banks. In 18th century the most famous pirate of all, Edward Teach, alias Blackbeard, used to scour these waters looking for lightly armed merchant ships to rob.

Blackbeard and his ship Queen Anne's Revenge.

» Svetilnik - pomorščakom zvezda vodnica« na razstavah in dosežena odličja:

- Koperfila 2001, Koper, Slovenija (*bronasti verigar*)
- Fimera 2003, Trbovlje, Slovenija (*pozlačena medalja*)
- Lokafila 2004, Škofja Loka, Slovenija (*pozlačena medalja*)
- Alpe Adria 2004, Zagreb, Hrvaška (*zlata medalja + specialna nagrada*)
- Fimera 2005, Trbovlje, Slovenija (*zlata medalja*)
- Belgica 2006, Bruselj, Belgija (*velika srebrna medalja*)
- Alpe Jadran Fila 2006, Maribor, Slovenija (*zlata medalja*)
- 2006, Malaga, Španija (*srebrna medalja*)

» Odkritja in raziskave« na razstavah in dosežena odličja

Fimera 2007, Trbovlje, Slovenija

(pozlačena medalja)

Mednarodna Alpe Adria razstava 2008, Deutschlandsberg, Avstrija

(pozlačena medalja)

Koperfila 2008, Koper, Slovenija

(zlata medalja)

1.00 VOYAGE INTO THE UNKNOWN

The cause of human's first voyages which scattered them around the vastness of the world, can be expressed in two worlds-*food and fear*. The latter was perhaps even the greatest reason of them both, and forced a human travel almost boundaries. In prehistoric era a human's worst enemy was a human. There are many traces of the Stone Age man in Africa, Europe and Asia. The proof of his presence there are archaeological findings and wall paintings.

In places such as Lascaux in south France the Ice Age people draw rick drawings in caves, probably to honour the spirits of animals which they hunted for food and clothing.

In Divje babe cave above the hamlet Reka in Slovenia archaeologists excavated a thighbone of a cave bear cub with holes in it. They found out that it is the oldest known flute in the world, dating from 45.000 B.C.

The Ice Age people made clay statues, which were dedicated to the mother goddess. They believed that these statues, representing soil, give life to all living things. The oldest Venus found from 32.000 B.C. in Galgenberg Austria.

7.00 ROMAN LEGIONS EXPLORE

Ptuj, a chronicle in stones at the crossroad, which linked sunny Italy to the Panonian Lowland and Alpine valley which the breadths of Balkan.

A Roman writer Tacitus mentions Ptuj as curty in 69 AD in connection to important events. Around 103 AD Ptuj became an autonomous unit Colonia Ulpia Traiana Poetovio.

At the time of Diocletian the *limes* fortifications were built at the border of provinces in Italy and Panonia. It went across Imer Carniola Region to the Julian Alps.

30 LET GRBA
TRIDESET LET GRBA
OBČINE ILIRSKA BISTRICA
13. avgust 1978 - 2008

A Roman Galley in the coast of arms of the Ilirska Bistrica Community.

Erkunde

Internationale Alpen – Adria Wettbewerbsausstellung
im Rang II in Deutschlandsberg

Herrn

RUPNIK Boris

wurde für das Objekt

Entdeckungen und Erforschungen

Discovers and explorations

folgende Auszeichnung verliehen:

VERMEIL

Deutschlandsberg, am 19. April 2008

Die Jury:

Der Ausstellungsleiter:

Trenutno Boris dopolnjuje in pripravlja »Svetilnike« za veliko jesensko razstavo v Rimu. »Odkritja« pa bo naslednje leto razstavil v Londonu. Iskrene čestitke, Boris! Veliko veselja in uspeha ti želimo vsi sočlani društva.

ZAPISANO OSTANE

Niko Jereb

Dragocena najdba

Kak dober mesec dni nazaj sva se pod Kobalovimi planinami srečala nekdanja dolgoletna predsednika. Marjan Rupnik od Planinskega društva Idrija in jaz. Povedal mi je, da je med pregledovanjem in pospravljanjem društvenega arhiva naletel tudi na dva zanimiva dokumenta našega filatelističnega društva. Da bo še pregledoval in kar bo od FD Idrija, bo dal na stran in mi ob priliki izročil. Domenila sva se, da bo zbirni prostor kar v Kavarni.

Nekje v začetku aprila sem v Kavarni kot običajno naročil dolgo kavo. Na moje veliko presenečenje pa mi je prijazna natakarcica postregla še z dvema pohvalama. Resnično! Toda nisem si jih zaslužil jaz, temveč naše društvo pred skoraj šestdesetimi leti. Takrat smo kratkohlačniki šele začeli odkrivati svet poštnih znamk pod vodstvom Josipa Pivka, poverjenika za mladino pri FD Idrija.

V lesenem okvirju sta izza stekla ponosno gledala Verigar in napis Pohvala. V znak priznanja za požrtvovalno delo pri tekmovanju v letu 1950 je bilo naše društvo proglašeno kot 4. najboljša podružnica FZS. Druga najdba, prav tako uokvirjena, je bila še bolj imenitna. Prvo mesto! Filatelistična zveza Slovenije je društvu v znak priznanja za požrtvovalno delo in za dvig filatelije za leto 1951 prisodilo prvo mesto in podelilo Pohvalo. Dragocena dokumenta pripovedujeta o samem začetku delovanja društva, ki je že v prvih letih pokazalo, da bo o njem še veliko dobrega slišati.

Seveda sem se ob prvem srečanju Marjanu Rupniku pristrčno zahvalil. Zagotovil mi je, da bo ob morebitni najdbi še kakšnega našega dokumenta poskrbel, da bo prišel v naše roke. Morda se zdi na prvi pogled čudno, da so bili dokumenti najdeni v arhivskem materialu PD Idrija. Vendar je zadeva povsem razložljiva. Dolga leta smo bili filatelisti »Na stari pošti« zastonjarski podnajemniki prostorov PD Idrija. Naš zaslužni filatelist Srečko Logar pa je bil med drugim takrat tudi tajnik Turističnega društva, pa še za planince je kaj postoril. Vse se je nekaj časa dogajalo v enem prostoru. Zna biti, da filatelistično društvo tisti čas še svoje omare ni premoglo. Zato nič čudnega, da je pomotoma kaj zašlo k planincem. Še prav! Je bilo vsaj varno spravljeno in srečno najdeno!

V nedeljo, 5. aprila 2009, sta ti dve pričevanji o naših prvih in velikih uspehih znova doma. V našem društvu. Na ogled ju bomo postavili v naši arhivski sobi, v stavbi Kosovelova ulica št. 10, ki jo je nam prijazno odstopil naš član Miran Jurjavčič.

Zadnji srečanja z Ludvikom

Bilo je letos v prvi polovici marca. Tradicionalno druženje smo to dopoldne že zaključevali, ko je prišel Ludvik. Nekam zvito se je nasmihal in iz cekra položil na mizo v prtček zavit kruh, zraven dodal pršut, veliko pršuta, v sredo

pa postavil steklenico izbranega vina. »Ja Ludvik, ali kaj praznuješ?« smo silili vanj. »Bo nekaj konec marca«, se je smehljajal.

Pa smo se zmenili, da bomo šli kar v Mlinček, kjer vedno zaključujemo naše filatelistične dopoldneve. Prijazna natakarica nam je prinesla celo krožnike. Naložili smo si pršuta in natočili vina. Ludvik je bil primoran izdati skrivnost. »Ja, 27. marca bom imel rojstni dan. Takrat bom verjetno v bolnišnici na pregledih, zato sem pa kar danes prinesel...«

Prijateljski stiski rok in želje za dobro zdravje. Bil je vesel. Čekali smo vsevprek. Tudi Ludvik se je razgovoril. Tisto nedeljo smo bili dolgi in doma smo že siti sedli h kosilu.

Koncem aprila je bil ponovno z nami. Povedal je, da se mu je zdravje poslabšalo in da bo moral znova v bolnišnico. Pokazal nam je nov fotoaparatus in se živo zanimal za tehnične napotke, ki sta mu jih razlagala Ljubo in Vojko. Ludvik je pripovedoval, kaj vse namerava slikati. Rekel je tudi, da se bo bolj posvetil urejanju svoje zbirke znamk. Kar ni se nam dalo narazen, čeprav je bil skoraj poldan. Žal je bilo to naše zadnje nedeljsko dopoldne z Ludvikom. Še vedno ga vidim, kako sedi med nami, vedno lepo oblečen, kako počasi pije dolgo kavo ali pa čaj....

V spomin
LUDVIK MIKLAVČIČ
(1950—2009)

Med zadnjo redakcijo Filatelista nas je dohitela novica, da je 27. aprila smrt prekinila filatelijo našemu članu in prijatelju Ludviku Miklavčiču iz »Za gradu«. Rojen je bil 27.3.1950. Delal je kot orodjar na Kolektorju, dokler ga ni kronična bolezen oslabilo toliko, da se je sprijaznil z upokojitvijo, med katero je zelo asketsko živel, in se vsem težavam navkljub kar precej gibal, da bi zadržal pešanje. Ukvarjal se je z več konjički, med katerimi nam je bilo znano slikanje, radioamaterstvo, numizmatika in filatelija. Član FD Idrija je bil od leta 1991. Do pred par tedni je bil reden gost naših nedeljskih srečanj. V stari osnovni šoli je rad po mizah razstavil ponudbo svojih odvečnih znamk in skrbno z lupo pregledal vsak zobec tistih, ki jih je nabavljajal za dopolnitev svojih zbirk. Redno se je družil z nami na neformalnem delu nedeljskih srečanj v Mlinčku in ob svojem kamiličnem čaju z limono povedal kako zanimivost. Včasih nas je nepričakovano bogato pogostil. Menimo, da mu je ilatelija lepšala življenje in tudi lajšala težave v dobi boleznii.

Franci Jereb, predsednik FD Idrija

ZAHVALA ZA POMOČ

Niko Jereb, Franci Jereb

Oba predsednika društva, tisti ki sestopam in tisti ki se vpregam, se iskreno zahvaljujeva vsem, ki ste v preteklih 12 mesecih omogočali našo dejavnost. To jemljemo kot vaše razumevanje našega promocijskega dela za domače kraje.

Brez zunanje podpore bi najbrž večina naši načrtov ostalo neuresničenih. Zato iskrena hvala soorganizatorjem in sodelavcem pri vseh naših projektih preteklega obdobja 2008/09:

- Metki Rupnik, voditeljici naših promocij
- Idrijskemu oktetu
- Pošti Slovenije
- Občini Idrija, posebej županu in podžupanu
- Občini Cerkno
- Rudniku živega srebra
- Glasbeni šoli Idrija
- Mestnemu muzeju Idrija
- Muzejskemu društvu Idrija
- Rafku Klemenčiču, Božu Uršiču, Janezu Pircu in Pagisu d.o.o za slikovni material
- sodelavcem FD Idrija in vsem ostalim, vključno s sorodniki in znanci, ki ste dodali tako ali drugačno pomoč, brez katere ne bi šlo.

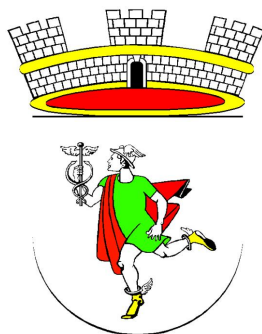
Najlepša hvala donatorjem:

- Nova KBM, PE Idrija
- Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Idrija
- SKEI, območni odbor Idrija-Cerkno
- Pekarna Jesenko, Jelični Vrh
- Hidria – Klima Godovič
- Soško gozdno gospodarstvo Tolmin in nekaterim, ki ne želijo biti imenovani.

POŠTA SLOVENIJE

MESTNI MUZEJ IDRİJA
MUZEJ ZA IDRİJSKO IN CERKLJANSKO

*Sindikát kovinske in
elektro industrije Slovenije*

Območni odbor Idrija - Cerkno
Študentovska ulica 1, 5280 Idrija

PEKARNA
JESENKO

SOŠKO GOZDNO GOSPODARSTVO TOLMIN d.d.

Obvezno pošiljanje publikacij

Od 19.10.2006 velja »Zakon o obveznem izvodu publikacij« (Ur. list RS, št. 69/06), ki nas zavezuje pošiljanju 4 izvodov biltena Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani. »Filatelist« šteje za serijsko publikacijo.

V ZNAK PRIZNANJA ZA POŽRTOVALNO DELO

PRJ TEKMOVANJU FZS V LETU 1950.

PREJME FILATELISTIČNO DRUŠTVO IDRITVA

KOT 4. NAJBOLJŠA PODRUČNICA FZS

POHVALO

S SVODIM INICIATIVNIM IN USPEŠNIM DELOM
SE PRISPEVAL K NAPREDKU FILATELISTE
V SOCIALISTIČNI FLR JUGOSLAVIJI.

FILATELISTIČNA ZVEZA SLOVENIJE

SMRT FAŠIZMU • SVOBODO Ljudstvu!

LJUBLJANA DNE 11. III. 1951.

SEKRETAR:

Božidar

PREDSEDNIK:

Cemsk

